

EIN-STEIN

#KARANTÉN

35.

A TOLNAI LAJOS GIMNÁZIUM
DIÁKLAPJA

TARTALOM

- 4-5. BÚCSÚ KATI NÉNITŐL
- 6-9. KARANTÉN-OLDALAK
- 10. BETEKINTÉS A SZERKESZTŐSÉG ÉLETÉBE
- 11. TOLNAI CAFÉ
- 12-13. A FÖSVÉNY
- 14-15. INTERJÚ
- 16. TRIANON 100
- 17. A BIBLIÁRÓL
- 18-19. KLEOPÁTRA

- 32. ARANYKÖPÉSEK
- 33. ZENE-KVÍZ
- 34. AJÁNLÓK
- 35. ÉRETTSÉGI ARANYKÖPÉSEK
- 36-39. DEUTSCHER KLASSENZUG
- 40-41. BALLAGÁSI BESZÉD
- 42. RENDHAGYÓ ÉRETTSÉGI 2020
- 43. VÉGZŐS DIÁKJAINK
- 44. KERESZTREJTVÉNY
- 45. IMPRESSZUM

- 20. PÁRVÁLASZTÁS
- 21. ÖKO-HÍREK
- 22-23. #INSTA
- 24-25. RÍM-ELEK
- 26. MIT CSINÁLJUNK NYÁRON?
- 27. PIC-TÚRÁK
- 28. CSERKÉSZET
- 29. LOVAS VILÁG
- 30-31. 10 LEGSZEBB VIDÉK

BEVEZETŐ

2020 átlagos évnak indult, aztán márciusban kiderült, hogy különleges időszak kezdődött életünkben. Március 13-a óta nem járunk iskolába, nem találkozunk barátainkkal, tanárainkkal, ismerőseinkkel. Ugye mennyire hiányoznak? Igaz, hogy online tartjuk a kapcsolatot, és persze reménykedünk benne, hogy hamarosan újra együtt lehetünk. De vannak dolgok, amik nehezen pótolhatók: nagyon hiányoznak az elmúlt három hónap közös élményei.

Sajnos néha azt is át kell élnünk, hogy örökre elveszítünk egy olyan embert, aki közel állt hozzánk. Fájdó szívvel búcsúzunk Feketéné Biró Katalintól, iskolánk volt magyartanárától, osztályfőnöktől, az Ein-Stein diákújság mentorától, mindenki Kati nénijétől!

Kedves Végzőseink! Az ideai ballagás a Tolnai Lajos Gimnázium történetében először zajlott online, majd jött a rendhagyó érettségi. El sem tudom képzelni, mit érezhettetek, mikor csak páran, ráadásul maszkban ültetek a termekben! Nem ijedhettetek meg, hiszen sok múlt ezen a vizsgán! Úgy gondolom, hogy ti megértetek a „nagybetűs életre"! A gimnázium diákjai nevében mondhatom, hogy büszkék vagyunk rátok! Sok sikert kívánunk nektek a továbbiakban! Remélem, sokszor találkozunk még!

Külön szeretném az Ein-Stein csapata nevében megköszönni Csanádnak, főszerkesztőtársamnak az újság technikai szerkesztését, összeállítását és a sok-sok segítséget! Kívánunk neked a jövőben sikereket, örömet, váljon valóra minden álmod!

Tudom, hogy a búcsú mindig nehéz, valakinek, valaminek a hiánya mindig fáj, de gondolkodjunk pozitívan! Hamarosan itt a nyári szünet, kezdődik a vakáció! Vigyázzatok magatokra, hogy szeptemberben találkozzunk, és újabb közös élményeket gyűjtsünk!

Minden olvasónknak jó pihenést, kellemes időtöltést, sok napsütést, rengeteg örömet kívánok!

Folkmann-Papp Petra

Főszerkesztő

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Strukturális
és Beruházási Alapok

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

BÚCSÚ KATI NÉNIŐL

Kati néni...

Napok, hetek óta keresem a szavakat. Mióta megtudtam, hogy elment. Elköltözött az angyalok közé. Ő, aki számunkra is egy angyal volt. Mert kétségkívül több volt Ő, mint pusztán „tanárnő”. Anyuka, mentor, barát, cinkos, társ a mindennapokban. A tanórákon és azokon kívül is. Emlékszem, ahogy a szerkesztőségi értekezleteket körbelengte a dohány jellegzetes illata, amit a ruhája árasztott. Sokat cigizett. Lapzártakor még többet.

Az is élénken él bennem, ahogy a parázs viták közben félmosollyal az arcán ül, néz minket és hagyja, hogy kibontakozzanak a dolgok. Hogy pont kerüljön a mondat végére. Csak akkor szólt közbe, ha segíteni kellett. Ha szavaival lágyan átölelve tovább kellett lökni minket a helyes irányba, ahogy egy szülő indítja el a jó úton a gyermekét. Vigyázott ránk. Mindig. Mert mindenki Kati mamája volt.

Nem lehetünk elég hálásak, hogy ismerhettük, hogy minket is pár évre óvó szárnyai alá vett. Nem létezett számunkra Gyöngyi Kati néni nélkül. Soha nem feledem a kis kopogós topánkák hangját, ahogy közeledik a folyosón. A mindig szoknyát viselő, apró, törékeny tanárnőt, akiben mégis olyan erő lakozott, amelynek a titkát soha nem tudtuk megfejteni. Lám, mégis elfáradt... Most már az angyaloknak oktatja a szép írás és helyes beszéd csínját-bínját. Itt, a Földön pedig tovább viszi lényét néhány olyan angyal, akit Kati néni tett azzá. Azzal, ahogy a lényünk részévé vált. Köszönjük, Kati néni!

Tóth Hajnalka, ex-főszerk.
1997-1998

Hazudnék, ha azt állítanám, hogy már a gyöngyi évek alatt megértettem, mit is adott nekem Kati néni. Felnőtt fejjel láttam csak be igazán, hogy a szigor és engedékenység közötti egyensúlyozás mennyi jó dolgot tud kihozni az emberekből. Ő ezt mesterien végezte. Nem csak irodalomórán, hanem esténként és hétvégenként, az Ein-Stein őrangyalaként is tanított. Vajon tudatos volt? Vagy inkább csak kétségbeesetten próbált minket egy irányba terelni? Abban biztos vagyok, hogy tisztában volt vele, hogy az olvasmánynaplóimat olykor másoknak köszönhettem. Mégis elnézte. Talán azért, mert látta rajtam, hogy mennyire élvezem a saját gondolataim szövögetését, amelyek nem a fióknak, hanem a diákújság olvasóinak készülnek. Remélem, ez neki is adott egy kis örömet. Remélem, egy kicsit visszaadtam neki abból a sok jóból, amit kaptam tőle. Remélem, elégszer megköszöntem neki.

Palásti György, volt főszerkesztő
1997-1998

A gimis évek alatt kaptunk
mi sok szépet,
A tanulás mellett rengeteg
emléket.
Most eltávozott tőlünk, ki fogta
a kezünket,
Terelgette utunkat ápolva
lelkünket.
Kapott ő az élettől hideget
s meleget,
Hiányozni fogsz, s ezt nem
mondhatjuk eleget...
Találd meg a békét, hisz benned
annyi volt a szeretet!
Neveltél minket, s még rengeteg
gyereket.
Nem feledünk soha... Így
búcsúzunk tőled...
Tán megnyugszik a lelked,
s odafent könnyebb...
(Forster Gábor)

Hálás szívünkben mély
fájdalommal búcsúzunk:
első kéttannyelvű osztályod.
(1987-1991)

A KIAKASZTHATATLAN!?!?

Első és legfontosabb tulajdonsága: NŐ! Ebből kifolyólag csinos, mindig kedves és megértő. Kedvence az irodalom és a cherry. (Nekünk is.) Nevével ellentétben vidám személyiség. Mint sok minden másnál, az Ein-Steinnél is nélkülözhetetlen. Példás szigora nevelő hatású a diákokra. Állandó fellelhetőségi helye egy Gyöngyös nevezetű település Tolna megye szívében. Magyartanítással foglalkozik a Tolnai Lajos Kéttannyelvű Gimnáziumban. Ennek az eleven tanárnőnek az órái mindig felhőtlenül telnek. (Kivéve dolgozatíráskor! – a Szerk.) Néha viccből kiabál, de ezt sohasem gondolja komolyan. (Talán feltűnési viselkedés?!). Óráinak üdítő hatása révén kifelé jövet általánosan minden diák vigyorog. Szívében romantikus, érző lélek lapul, melyet sikertelenül rejteget. Órákon tanúsított engedékenysége ellenében az újságos hétvégén terror uralkodik, szigorúsága mérhetetlen. (Nem főzött nekünk! De komolyan!)

Nos, csak viccelődtünk. Az az igazság, hogy türelme végtelen. (Kiakaszthatatlan?! Eddig még nem sikerült, de mi nem adjuk fel!!!) Iskolai megjelenési formájával ellentétben egész hétvégén nadrágot viselt.

Hangtartománya igen széles skálán mozog, többféle stílusban tud kiabálni:

- Baráti letolás: szelíd, pajkos, félhangos megrovás.

- Jószándékú tanári figyelmeztetés: emelt hangú, morcos útbaigazítás.

- Erélyes felszólítás: erőteljes, komoly szigor kifejezése. (Ez már rég nem nőies!)

- Dobhártyarepesztő rikoltozás: abszolút parancsolás toporzékolással. Nékülözhetetlen kelléke a pirospozsgás orca. Ezzel a tanárnő is tisztában van, de csak fizikai jelenlétét próbálja észrevenni a diákokkal. (Sűrűn vesszük észre!)

Mindezek ellenére tudjuk, hogy ezeket a néha furcsa érzelmkitöréseket nem kell komolyan venni, hiszen köztudott, hogy egyetlen és megismételhetetlen Főkatínénk belülről csupacsupa jószág és kellem. Tapasztalt, intelligens személyiségével párosult tökéletes kifejezőképessége.

Fájlcsatolás: Kedves Kati nénink megkért minket, hogy írjunk bele kritikát is. Ennek most szeretnénk eleget tenni.

Azt hiszi magáról, hogy egyes diákokkal elfogult, és jobban pikkel rájuk az órákon. Mi azonban tisztában vagyunk vele, hogy csak néhány ilyen kiváltságos ember van a gimiben (pl. a Szerk!).

Hát igen! Kati nénink nagyon rossz színész lenne. Nagyon hiszékeny... és minden érzése az arcára van írva. (Ki ne használjátok! Ehe-ehe!!!) Legeslegrosszabb tulajdonsága, hogy túlságosan komolyan veszi az iskolát. (Ezt ő mondta!) Mi is komolyan vesszük. (De komolyan!) Legjobb rossz

tulajdonsága (a lányok szerint), hogy a fiúkat jobban szereti, de ez egy abszolút természetes biológiai dolog, hiszen mint minden nő, ő is a fiúkhoz vonzódik jobban. (Főleg hozzánk!) Képzeljétek el, milyen rossz lenne mondjuk bányamérnöknek, útfenntartónak, szamurájnak, virágáros kislánynak vagy elefántvadásznak. (El tudjátok képzelni?)

Szeretnénk leszögezni, hogy a pletykákkal ellentétben Kati néni blackmetal-rajongó. Ez egy nagyon jó tulajdonság. A magyar nyelv pozitív jelzőinek teljes készletével képtelenek vagyunk kifejezni fanatikus Katinénirajongásunkat.

A tökéletes jellemzés: FŐKATÍNÉNI!!!

Fonyó István & Olasz Ferenc

A cikk az Ein-Stein 1999. évi februári számában jelent meg.

BÚCSÚZUNK

„Búcsúzunk attól, aki minket éveken át a jóra intett, tanított – s védett, hogyha kellett; így cseperedtünk szíve mellett.”
(Jobbágy Károly)

Megrendülten vettük a hírt: elhunyt Feketéné Biró Katalin.

1983-ban érkezett gimnáziumunkba a gyöngyös általános iskolából és nyugdíjazásáig a gyöngyös gimnáziumban és kollégiumban tanította és nevelte az itt tanuló fiatalokat.

Nagy részt vállalt osztályfőnökként a magyar-német tanítási nyelvű oktatás bevezetésében. Szinte családjába fogadta az első osztály 17 növendékét, időt és erőt nem kímélve próbálta nekik pótolni hét közben a családjukat. Kitűnő pedagógiai érzéssel segítette át őket az új oktatási forma sok buktatóján. Példaértékűen tartotta a kapcsolatot a szülőkkel, szervezte a közös programokat.

Neki köszönhetjük az EIN-STEIN diákújság megszületését is. Hosszú éveken át szervezte és irányította a szerkesztőségi munkát. Nagy utat jártak be a kézzel írt, stencilezett példányoktól a számítógépes szerkesztésig. Az akkori diákújságírók a mai napig szívesen emlegetik a jó hangulatú munkát és a kimerítő, de eredményes szerkesztőségi hétvégeket egy-egy megjelenés előtt.

Búcsúzunk kolléganőnktől, kollégiumvezetőtől, osztályfőnőktől, az irodalmat magas szinten tanító tanártól, diákújságunk alapítójától – ahogy diákjai hívták: KATI NÉNITŐL.

A nagy pedagógusok generációjának egyik tagját veszítettük el személyében.

a kollégák és egykori diákok nevében:
dr. Humné Szentesi Katalin

KARANTÉN

BEZÁRVA

Számolom a napokat, mikor lesz már vége ennek,
Az emberek már lassan az utcára ki se mennek.
Aligha van lehetőség, hogy elfoglalják magukat,
A karantén már teljesen leszívta az agyukat.

A diákoknak nehezebb, hisz tanulhatunk éjjel-nappal,
Alkalmazkodni lehetetlen, kezdhetnénk már tiszta lappal.

Fájdalmas így mindenkinek, nehezebb a tanulás,
Bezárt kedves iskolánk, nincs azóta lazulás.

Távol vagyunk egymástól, a barátok hiányoznak,
Viszont most már nem tűnnek a családok magányosnak.

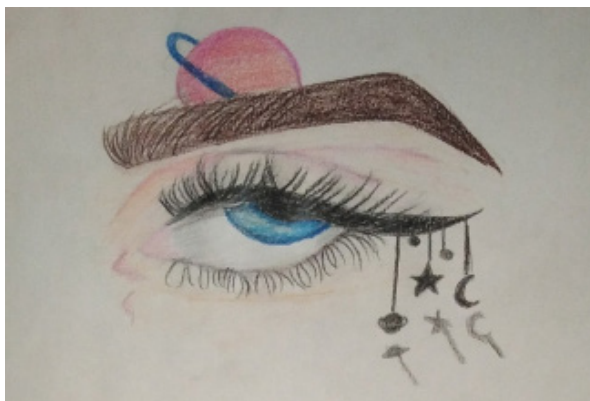
Lehet együtt ébredni, étkezni és szemet hunyni,
Ezt a részét nem tudnám soha megunni.

Biztos mindenkinél előfordult, hogy ellustult a teste,
Néhány kalóriával többet vitt be este,
Tartani kell magunkat, hogy ne vigyük túlzásba,
Köztünk senki sem olyan, maradunk a formánkba.

Szórakoznunk kéne, hogy ne örüljünk bele ebbe,
Mert akkor az életünk borzalmasabb lenne.
Segíthet az internet, a közösségi oldalak,
Szerencsére vannak, akik vicceseket mondanak.

Bárcsak lenne tanóra, a padban ülve izgalmasabb,
Kezdődjön el végre, legyen suli mihamarabb!
Mostanára hiányzik az iskola és barátok,
Sokkal jobb, ha élőben beszélnek a tanárok!

/Bóni Jázmin 11. A/

ÉRDEKESSÉGEK A JÁRVÁNYOK TÖRTÉNETÉBŐL

LEPRA:

A Bibliában leírt betegségként is ismerhetjük. Európában már az ókorban is létezett, és a keresztes háborúk idején tömegesen jelent meg, majd előfordulása fokozatosan szörványossá vált, de több fellángolása volt. Jellemzői közé tartozik a bőr foltos elszíneződése, az arc, végtagok megcsonkulása, bár ezek nem a betegségtől vannak, hanem mert a beteg nem érez fájdalmat és nem védekezik a különböző sérülések ellen. Az emberek 95%-a eleve immunis a lepra baktériumára. A betegség lappangási ideje akár 1-2 évtized is lehet. Jelenleg 2-10 évnyi kezeléssel gyógyítható.

PESTIS:

Világunk eddigi legnagyobb járványa a patkánybolháról kerülhetett át az emberekre. A bőr gyakran sötétkék színt kapott, innen ered a betegség másik neve, a fekete halál. A tatárok biológiai fegyverként vetették be a pestist. A megfertőződött katonáik tetemét katapultok segítségével juttatták be az ellenség várába. A járvány alatt készült az első „gázárc”, melynek lényege, hogy gyógynövényeket raktak bele a betegség terjedésének megelőzése céljából. A pestises betegek akár két napon belül is meghalhattak.

FEKETE HIMLŐ:

Egyiptomi múmiákban is találtak a létezésére nyomokat. Sok tudós szerint fertőzőképes vírusok maradhattak a sarkvidéki fagyott talajba temetett holttestekben és ezek újból előjöhetnek. A túlélők örökké magukon viselték a betegség nyomait a hegek formájában illetve sokan megvakultak, köztük Kölcsey Ferenc is. Mária Terézia is elkapta a betegséget, de végül meggyógyult, és összes gyermekét beoltatta a járvány ellen.

SPANYOLNÁTHA:

Spanyolország ismerte be először, hogy létezik a betegség, mivel az ország semleges oldalon állt az I. világháborúban, így lett a neve spanyolnátha. 1918-ban több áldozatot követelt a járvány, mint a háború. Becslések szerint 27-50 millió ember halt bele a világon, köztük IV. Károly, az utolsó magyar király is. A védekező intézkedések meglehetősen hasonlóak voltak, mint a napjainkban pusztító koronavírus-járvány idején.

GONDOLATOK KARANTÉN IDEJÉN

Az otthon töltött mindennapjaim nem változtak merőben az átlagos hétköznapijaimhoz képest a koronavírus idején sem. Ugyanazokat a tevékenységeket folytatom, amiket az iskola után szoktam: olvasok, tanulok, edzek, csak ezeket egész napos tevékenységgé bővítettem. Délelőtt mindig a beadandókkal foglalatokodom, és a tanulással ütöm el az időt. Délután általában olvasom a George R. R. Martin: *A tűz és jég dala* ciklusába tartozó *A varjak lakomája* című könyvet. A napi sport sem maradhat el, amit iskolaidőben a testnevelés óra keretein belül szoktunk megejteni, de most erre nincs lehetőség, ezért itthon végzek testmozgást. A napom egyik legfontosabb dolga az unatkozás is, ami szinte minden nap bekerül a napirendembe.

Legtöbbször csak leülök a fotelembé és gondolkodom. Néha eszembe jut néhány igazán különös gondolat. Rájöttem, milyen furcsán is működik az ember, mert mindig arra vágyik, amit nem kaphat meg. Eddig, amikor az iskolában ültem, naponta többször is megkönyékezett az a gondolat, hogy bárcsak otthon lehetnék már. Most, amikor ez megadatott, arra vágyok, bárcsak visszaülhetnék az iskolapadba!

A világban mindenki arra panaszkodik, hogy nincs ideje semmire, nincs idő a családdal lenni, nincs idő olvasni, írni, tanulni, nyelveket elsajátítani, vagy csak nincs idő arra, hogy ne csináljunk semmit. Amikor pedig mindenre megadatik az idő, akkor azt mondja az ember, hogy bárcsak minden úgy menne, mint régen. Bárcsak megint látástól vakulásig dolgozhatnánk, bárcsak megint csak egy futólagos köszönésre lenne időnk a családuknak társaságában, bárcsak megint ne lenne időnk kiolvasni azt a könyvet, amit már háromszor elkezdtünk, bárcsak ne lenne időnk befejezni azt a regényt, amit már két éve elkezdtünk írni!

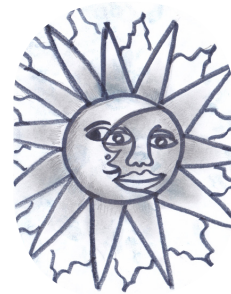
A mai világban az idő a legnagyobb kincs, és amikor ez megadatik korlátlan mennyiségben, egyszerűen csak eldobnánk, mert nem tudunk alkalmazkodni a változásokhoz. Nem szeretjük, ha valami megváltozik jól megszokott napirendünkben, nem szeretjük, ha megváltozik a környezetünk, az életünk, pedig az életben egy dolog állandó, és az a változás.

Szerintem az egyik leghasznosabb emberi képesség az, ha jól tudunk alkalmazkodni az új, még számunkra ismeretlen dolgokhoz. Sajnos manapság az emberek nagy része elég maradi és röghöz kötött, semmilyen változtatásra nem lehet rábírní őket, és minden újításnak ellene vannak. A vírushelyzet kapcsán komoly változtatásokat kellett eszközölni az eddigi jól megszokott életünkben, és ez remekül sikerült kis hazánkban, mindenki megvolt a kellő bátorság és akaraterő az alkalmazkodáshoz.

Remélem, a válsághelyzet után az emberek jobban fogják értékelni az idejüket, a munkájukat, a családjukkal töltött perceket, az emberek közti összefogást és a békét. Azt gondolom, az emberiség számára ez a járvány nagyon jó tanulópénz volt, és ráébredünk arra, hogy a természettel nem tehetünk meg bármit büntetlenül, mert komoly árat fizethetünk érte.

Reménykedem benne, hogy nem ott folytatjuk az életünket, ahol abbahagytuk, hanem jobb és értékesebb emberként, aki vigyáz a természetre és az embertársaira, mert nincs sok esélyünk kijavítani az ellenük elkövetett hibáinkat, az időnk pedig fogytán van.

/Biró Gábor 11. B/

KARANTÉN

Ügyes vagyok, ezért gondolom, verset írhatok, azonban rám iskolai feladatot ne bízhatok! Már a harmadik sort írom, az iskolát március óta visszasírom.

Nem vagyok jó az ilyenekbe, már így is elvesztem a végtelenbe. Elég unalmas volt az egész, az osztálytársaimból ilyen hozzáállással biztos, hogy nem lesz sebész.

Kevesebb a tanulnivaló mostanában, csakúgy, mint az emberek az utcabálban. Miért nem értem a tanulnivalót? Adjatok nekem infúziót!

Lassan a történetem végére érek, Vuhanban voltak denevérek? Hiányoznak a barátok. „Holnap találkozunk!” – mondtátok.

Már csak egy hónapot kell kibírni, de ezt sosem fogom elfelejteni. Kíváncsi vagyok, mennyit változtatok, Nemsokára veletek borozgatok.

Azt hiszem ez az utolsó versszak, A koronavírus után jön a kőkorszak. Köszönöm a figyelmet! Remélem, tudtad értelmezni a verset!

/Néth Patrik 11. A/

MINDENNAPJAIM A KARANTÉNBAN

A koronavírus-járvány miatt kialakult helyzet senki számára sem egyszerű! Szinte minden embert érintenek a betegség miatti korlátozások, 17 évesen nekem is alkalmazkodnom kell. Igaz, ránk, fiatalokra nincs akkora veszéllyel a vírus, de hordozók lehetünk. Leginkább családtagjaink védelme érdekében kell óvatosnak lennünk.

Március 16-a óta nincs iskolai tanítás, csak online. Akkor márciusban még én is örültem, hogy egy kicsit pihenhetek, lesz egy előrehozott tavaszi szünetünk. Ahogy telnek a hetek, hónapok, érezni lehet, hogy ez nem vakáció, hanem kényszerhelyzet. Persze fő az, hogy pozitívak maradjunk, ne adjuk fel! Úgy is mondhatnám, hogy legyünk boldogok a karantén ideje alatt is, hiszen ez nem börtön, nem vezeklés, ez egy lehetőség! A védekezés legjobb módja. Sosem gondoltam volna, hogy az emberek többségének egy ekkora világjárvány kell ahhoz, hogy megértsék, mekkora kincs az egészség, a család és az együtt töltött idő.

De térjünk vissza a bűvös dátumhoz: 2020. március 13-hoz. Úgy kezdődött ez a nap is, mint a többi. Persze páran mondták, hogy március 13-a, péntek van - balszerencse. Ugyan már! Túlélünk már egy párat, most sem lesz másképp! Reggel becsengettek, futottunk órára, majd március 15-ét ünnepeltük. Azért már többen éreztük, hogy valami nincs rendben, hiszen 100 fő felett nem tarthattunk rendezvényt: a 10.-esek tehát kétszer adták elő ünnepi műsorukat. Aztán tisztán emlékszem, hogy a hatodik óránk után valaki elejtett egy fél mondatot: „Ha idén már nem találkozunk, vigyázzatok magatokra!” De vicces, gondoltam akkor, és még nem tudtam, hogy ez a csattanó! Majd mind hazamentünk, este kiderült, hogy hétfőtől bezárják korlátlan időre a sulikat! El sem tudtam képzelni, mi lesz!

Ez lassan két hónapja volt. Azóta nem láttam osztálytársaimat, barátaimat, sőt családom egy részét sem. Minden napom egyforma. Az online oktatás életem részévé vált. Vegyes érzések kötnek hozzá. Egyrészt nagyon jó, mert magam oszthatom

be az időmet. Másrészt szörnyű, mert nem látok - szüleimen, húgomon kívül - senkit, nincs közvetlen kapcsolat az emberekkel. Nekem talán ez a legnehezebb, ez hiányzik a legjobban.

Nagyon tetszenek és jobb kedvre derítenek a különböző viccek a karanténról, online oktatásról. A kedvencem az, mikor egy anyuka felhívja a szomszédokat, hogy ha gyerekeket látnak futni az utcán, ne pánikoljanak, csak online tesiórájuk van. Szerintem nagyon fontos a humor ebben a nehéz időszakban, így talán jobb kedvvel végezzük a mindennapi teendőinket. Szerencsére nem csak én tanulok itthon, hiszen kishúgom már negyedikes, neki is sok feladata van. Arról nem is beszélve, hogy édesanyám is tanár... Nem is lehet elképzelni, hogy nálunk hogy néz ki az online oktatás! Anyukám a nappaliban tanít, húgom a szobájában tanul, én pedig a konyhában. Ha ez még mind nem lenne elég, édesapám az egészségügyben dolgozik, ahol őszintén szólva most nem valami fényes a helyzet. Este megjön a munkából, és első kérdésünk az hozzá, hogy vittek-e COVID-os beteget? Szörnyű érzés ez az egész! Nagyon félttem őt és magunkat is! Ez már nem gyerekjáték!

Az viszont biztos, hogy sosem szabad feladni! Harcolni kell a végsőig! Ezekben a gondolatokon kívül sokat kaptam a karanténtól. Rájöttem arra, hogy kik azok az emberek, akikre számíthatok, illetve kik azok, akik még ebben a helyzetben is mellettem állnak. Úgy gondolom, hogy kellett a világnak, az emberiségnek ez a bezártság - persze a vírus nem. Kicsit lelassult a világ, volt idő gondolkodni, nem kellett rohanni. Ha újra elindulhatunk, minden megváltozik. Sokkal jobban fogjuk értékelni azt, amink van, és kevésbé fogjuk hiányolni azt, amink nincs.

Arthur Schopenhauer szavaival élve szeretném felhívni mindenki figyelmét arra, hogy „*az egészség nem minden, de az egészség nélkül minden semmi.*” Én azt kívánom, hogy legyünk pozitívak, fogjunk továbbra is össze, segítsük, szeressük egymást azért, hogy minél előbb visszaálljon minden a régi kerékvágásba!

/Folkmann-Papp Petra 11. A/

KARANTÉNVERS

Ne szomorkodj, kedves koma,
mert most nem mehetsz sehova!
Ne emésszen téged bánat,
fogadj szót a Gyórfi Pálnak!
Fojtsd bánatod a munkába,
maradj otthon a lakásba!

/Brandt Mirjam 9. B/

KARANTÉN

A karanténban az ember
Megtanul remélni,
Rájön, hogy az életet
Hogy érdemes élni.

Szeretemben, egészségben,
Együtt a családdal,
És természetesen
Pár igaz baráttal.

Az is mindegy, hogy
Ki van messze vagy távol,
A szeretet összeköt minket
Legyünk akárhol.

Egy üzenet, egy hívás,
És máris könnyebb
Az ember lelke,
És elmorzsol egy könnyet.

Hiszen van kivel beszélni,
Van kivel megtervezni,
Hogy miután vége ennek,
A magányt hogy kell eltemetni,

Olyan mélyre, hogy többé
Ne érezzük, és végre
Álljunk meg, aztán
Hálásan nézzünk az égre.

/Sándor Dóra Renáta 9. A/

NAPJAIM A KARANTÉNBAN

A vírus, melynek neve korona,
Annak terjedése igencsak szapora.
Minden ember köhög s lázas,
Annak a legrosszabb, ki öreg, házas.

Az internet lett az új sulisuli,
Nyár végéig nincsen buli.
Húsvétkor is félve jött a nyuszi,
Mert a másfél méter lett a tuti.

Napjaim most versbe foglalom,
Hisz ami most eltölt, az az unalom.
Boltban a maszkot, kesztyűt hordom,
Így az egészségem el nem rontom.

A család többi tagját jobban megismerem,
Mamát meglátogatni aligha merem.
Vezetni végre már mehetek,
De a vírus ellen semmit se tehetek.

A Youtube-on az összes videót láttam,
Tehát egész nap csak lógatom a lábam.
Néhanapján azért tanulok is egy ici-picit,
Hogy az érettségi az ötösnél is jobb legyen kicsit.

Van, hogy az ebédet is én csinálom,
Sőt a szobámat is rendbe vágom.
A ház körül is segédkezem,
Miközben az állatokat dédelgetem.

/Bakonyi Ádám 11. B/

MINDENNAPJAIM A KARANTÉNBAN

Március 13-a óta iskolába nem járok,
helyette inkább anya idegrendszerén mászkálok.
Mióta itthon vagyok, azóta csak fekszem,
de néha megtöröm azzal a cselekedettel, hogy eszem.
Néha a házat úgy hagyom el, hogy edzek,
de anya tudja jól, hogy kint is csak fekszek.
Eljön a pillanat, amikor zenét hallgatok,
ez már azt jelenti, hogy hamarosan idegösszeroppanást kaphatok.
Ekkor jön a barátom, aki megment,
mert tudja jól, egy cigiszünet akár egy életet ment meg.
A vírus végét én már nagyon várom,
és ha iskolába kell mennem, nem bánom.

/Orsós Renátó 11. B/

BETEKINTÉS A SZERKESZTŐSÉG ÉLETÉBE

TOLNAI CAFÉ

Mikor tizedik év elején az osztályfőnökünk, Erzsébet néni elmondta, hogy a mi osztályunk dolga lesz a Tolnai-élményműsor lebonyolítása, nem igazán gondoltuk végig, hogyan is lesz ez majd megvalósítható. Egy újabb feladat, egy újabb műsor, amit le kell vezetni... Nem ez lett volna az első és nem is az utolsó. Még csak szeptember volt, a műsor időpontja pedig márciusban, így hamar kiment a fejünkből.

Legközelebb újév környékén beszéltünk a projektről osztályfőnöki órán, mikor Mariann tanárnő elmondta az ötletét. Az előző években már úgy kivesézték Tolnai Lajos műveit és életét, hogy már unalmas lett volna ezeket színpadon előadni. És itt jött képbe a tanárnő ötlete: nyisson az osztály kávéházát! Az ötlet még nyáron fogant az osztálykirándulás alatt. A nyári melegben éppen a pécsi bazilika előtti téren hűsöltünk, az osztály fagyaltot evett, s Erzsébet néni feltette a nagy kérdést: hogyan valósítsuk meg a Tolnai Lajos élményműsort? Mariann néni ránk nézett, aztán a fagyira, s eszébe jutott a kávéház. Legyenek korhű díszletek, ételek, pénz és újság! Készítsünk kiállítást, hogy bemutathassuk Tolnai Lajos életét és munkásságát, hogy hogyan is kapcsolódik ez az ember az iskola történelméhez. Sőt, arra gondoltunk, milyen jó lenne akár magával Tolnai Lajossal együtt kocsikázni, ezért meghívtuk Schmidt Boglárkát pónilovas fogatával, aki nagy örömmel mondott igent kérésünkre.

Az osztályt felosztottuk csapatokra, hogy mindenki részt vállalhasson a teendőkből és elkezdődött a munka. Korhű tárgyakat kerestünk, nem is gondolná az ember, mi minden rejtőzik Lori nagymamájának padlásán, és kutattunk korabeli

cikkek és történetek után, dekorációkat és a 19. században már ismert süteményeket (Kossuth-kifli, zserbó, sajtos rúd, hókifli) készítettünk, kávéról, teáról gondoskodtunk, amelyekhez korabeli étlapot is terveztünk. Ezen persze alacsony volt a „tariffa,” hiszen az élmény számított, nem a bevétel. Természetesen korabeli pénzt is előállítottunk, amihez Erzsébet néni eredeti 1848-as bankóját használtuk fel. A kiállítást interaktívra terveztük, kirakós, tapogató feladatokkal, hogy minél élvezetesebb legyen az is. A kávéházba korabeli újságot nyomtattunk, amelyet kiegészítettünk pár Tolnai Lajosról szóló cikkel. Mire elértek a Tolnai- napok, már készen voltunk. Három nap, nyolc osztály, körülbelül százharminc diák. Lelkesen vetettük bele magunkat az újabb kihívásba, és végigdolgoztuk a hetet: volt, aki pincérkedett, pénzt váltott vagy a kiállításon vezette körbe az embereket. Ne csak szimpla és könnyed kávézásra gondoljatok! Vendégeinknek feladatlapokat készítettünk, melyen a kiállítás feladatainak megoldásait jelölhették be. Mindenki kivette a részét a munkából és meglelt a gyümölcsre. A kávéházat Gyöngyös városának polgárai, iskolánk tanárai számára is megnyitottuk, s a legszebb pillanat talán az volt, mikor vendégeink élő harmonikaszó mellett fogyaszthatták el süteményüket. Hálás tekintetekkel, boldog mosolyokkal talákoztunk mindenütt. Az összeget, ami a kávéház bevétele lett, egy beteg kislány számára gyűjtöttük össze, hogy mihamarabb felépülhessen.

Ezúton is köszönetet szeretnénk mondani osztályfőnökünknek, Dömötör Erzsébet tanárnőnek és Suszterné Andrásné Mariann tanárnőnek először is a remek ötletért, a rengeteg segítségért és türelmükért!

/Heincz Emma 10. B/

A TLG-SZÍNPAD BEMUTATJA...

Molière és *A fősvény* hallatán mindenkinek egy régi komédia jut eszébe, amit még gimnáziumban olvasott, tanult. De nekünk ez a darab teljesen mást jelent: álmot, készülődést, szövegtanulást, megszámlálhatatlan próbát, feszültséget, örömet és egy felejthetetlen bemutatót! Sajnos csak egyszer adhattuk elő a darabot, többre nem kerülhetett sor.

Minden egy tavalyi irodalomórán kezdődött... Átlagosan indult, mint minden óra. Molière-t és *A fősvényt* tanultuk. Eljutottunk Harpagon, a fősvény monológjához, Bence önként vállalta, hogy felolvassa. Hát jó, hallgassuk, gondoltuk akkor. De olyan dolog történt, amire senki sem számított: elképesztően jól adta elő a szerepet, mintha neki írták volna! Rögtön eszünkbe jutott, hogy előadhatnánk az egész darabot! Szerintem két perc alatt leosztottuk a főbb szerepeket: Bence legyen Harpagon, Szilárd Cléante, Patrik Valér, Petra Elíz, Jázmin Marianna, Hanna Fruzsina és Fanni legyen Fecske. Annyira illettek ránk ezek a karakterek! Mivel alig jár fiú az osztályunkba, Szilárd és Patrik Cléante-ot vagy Valért játszhatták csak, de tudtuk, hogy jól fogják hozni a figurát: vagányak, kicsit lázadók, ahogy a szerepük is megköveteli. A lányok közül Elíz a bátrabb, Marianna a visszafogottabb, szerényebb, így Petrára és Jázminra esett a választás. Hanna bőbeszédű, segítőkész, mint Fruzsina, Fanni pedig kikötötte, hogy csak akkor vállal szerepet, ha veszekedhet a színpadon Bencével, Fecskeként ezt megethette!

Aztán halasztgattuk az előadás előkészítését, jött a kisérettségi, év vége, és nem jutottunk előrébb. Már-már elengedtük a darabot, mikor a téli szünet előtt, egy német irodalomórán el kellett játszsanunk Gerhart Hauptmann *Bahnwärter Thiel* című művét. Ezt videóra is vettük, és rögtön óra után megmutattuk Szegletes tanárnőnek is, aki rákérdezett újra „*A fősvény*-projektre.” Már nem volt akkora a lelkesedés, mint az előző tanév végén, mégis belevágtunk. Most vagy soha, gondoltuk!

Januárban felgyorsultak az események... Át kellett írni a szöveggönyvet, színpadképet tervezni. Akadt néhány bökkenő, például hogy nem vagyunk elegen az osztályból, akik előadhatnánk a darabot. Kelltek még két szolga, Jakab, Claude asszonyosság, egy rendbiztos és Anselme úr. Hosszas gondolkodás után úgy döntöttünk, hogy bevonjuk a lelkes kilencedikeseket is a munkába. Így esett Jakab szerepe Violetára, akiről páran nem is feltételeztük, hogy ekkorát fog alakítani a szerencsétlen szakács szerepében, a két szolga pedig Dóra és Réka lett. A többi szereplőt egyelőre pihentettük. Rengeteg időt töltöttünk gyakorlással, szövegtanulással, hosszú délutánokon keresztül próbáltunk a termünkben, majd a kultúrterem színpadán. Bence lelkesedése ránk is hatással volt, egymást inspiráltuk, egyre inkább beleéltük magunkat a szerepünkbe. Sokat bajlódtunk azzal, hogyan tudunk jól sügni egymásnak, szerencsére a címszereplőknek olyan sűgője akadt, aki minden mozdulatát, gondolatát jól ismeri: Fanni.

Majd már nem halogathattuk tovább a kérdést, hogy kik legyenek a hiányzó szereplők. Claude asszonyosság személyére egyértelmű válaszunk volt: Rebekának tökéletesen áll a szerep, pedig még szövege sincs! De még mindig nem volt teljes a csapat, hiányzott a rendbiztos. Erősen gondolkodtunk, kire essen a választásunk, ugyanis Harpagon monológja után kellett színre lépnie. Eszünkbe jutott, hogy Csanádnak jól állna ez a határozottságot követelő szerep, így lett ő a mű rendet teremtő embere. És ki legyen Anselme úr, akinek a jelenléte legalább olyan erős kellett hogy legyen a színpadon, mint Bencée, Harpagoné? Legyen egy tanár, gondoltuk, de mégis ki? Megkértük Pálfi tanár urat, aki végül igent mondott. Olyan volt, mintha ráöntötték volna ezt a szerepet: megjelent a színen, és minden probléma megoldódott a darabban! Most már teljes volt a szereplők sora.

A díszletet és kellékeket, jelmezeinket mi magunk találtuk ki, szereztük be. Minden nap órákon át gyakoroltunk. Nem mondom, hogy mindig feszültségmentesen teltek a próbák. Voltak nézeteltérések, félreértések és összetűzések, de ezeket igyekeztünk minél hamarabb megoldani. Azt hiszem mindannyian bizonyítani akartunk: elsősorban magunknak, egymásnak, a tanárnőnek és az egész iskolának.

Aztán elérkezett a bűvös dátum: március 11-e, az előadás napja. Még jó, hogy délelőtt a Tolnai napok programjai folytak, mert órán biztosan nem tudtunk volna figyelni. Hazudnék, ha azt mondanám, hogy nem izgultunk. Végre 4 óra lett. A nézőtérén kíváncsi tekintetek sora, a színpadon mi – együtt. Minden készen állt, kezdődjön az előadás! Mi várt ránk? Legalább két óra szereplés, öt felvonás egy szünettel. Szerencsére az előadás olyan jól sikerült, hogy felejthetetlen lett számunkra! Élveztük, amit

csinálunk és a nézők visszajelzései... egyszerűen minden tökéletes volt! Megcsináltuk – együtt! Ez a darab még erősebb csapatot kovácsolt belőlünk! Mindannyian bizonyítottuk, hogy mire vagyunk képesek!

Bodrogi Gyula egyszer azt mondta: „Az kell, hogy a színház érzelmet váltson ki. Ehhez viszont bele kell halni a szerepbe. Mindegyikbe.” Mi ezt tettük. Beleadtunk apait-anyait és elképesztő teljesítményt nyújtottunk! Ezen az előadáson volt nevetés, sírás, sőt még ujjongás is. Az hiszem, így képzeltük el, amikor hónapokkal ezelőtt megálmodtuk... Sajnos eddig csak egyszer adhattuk elő, hiszen a járvány közbeszólt. De ez az egy emlékezetes marad a TLG történetében és a mi életünkben is. A part című filmben elhangzik egy mondat, mely tökéletesen igaz erre a darabra és a mi helyzetünkre is: „A pillanat, amit átélsz, örökre benned marad!”

Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani a darab rendezőjének, Szegletes Zsuzsa tanárnőnek, aki összetartott minket és mindig lelket öntött belénk! Köszönjük Pálfi Szilárd tanár úr a lelkes hozzáállását és segítségét!

/Folkmann-Papp Petra 11. A/

Az előadás megtekinthető az alábbi linken: https://www.youtube.com/watch?v=_D1HYfeMtYQ

INTERJÚ AZ IDEI TOLNAI- EMLÉKÉRMESSEKEL

KARL MÁTYÁS GRACIÁN

GONDOLTAD VOLNA, HOGY IDÉN TE IS TOLNAI-EMLÉKÉRMES LESZEL?

Igen, gondoltam rá, viszont meglepetésként ért, amikor kiderült, hogy engem választottak, hiszen az osztályomban számos kiemelkedő eredménnyel rendelkező diák tanul. Amikor megtudtam, egyszerre büszkeség és boldogság töltött el. Nagyon örülök, hogy hat év munkáját ezzel az emlékplakettel sikerült megkoronázni!

HOL SZERETNÉL TOVÁBBTANULNI?

Jelentkezésemet a budapesti ELTE Gazdaságtudományi Intézetének angol nyelvű, nemzetközi gazdálkodás képzésére adtam be.

MIÉRT EZT AZ EGYETEMET VÁLASZTOTTAD?

Azért, mert ez Magyarország legrangosabb egyeteme, Gazdaságtudományi Intézete pedig Magyarország legújabb, legfeltörekvőbb és egyik legszínvonalasabb képzési helye a közgazdászképzésben. A GTI tavaly egy felújított épületbe költözött egyenesen Budapest szívébe, ami szintén segítette a választásban.

SZERINTED MITŐL JÓ EGY GIMNÁZIUM? A TLG MEGFELELT ENNEK AZ ELKÉPZELÉSEDNEK?

Minden gimnáziumnak van a többihez képest egy-két előnye. A Tolnai Lajos Gimnázium szerintem két dologban előnyösebb a környező gimnáziumoknál. Az egyik a családi környezet, a másik pedig a német nyelvtanulás. Én úgy érzem, jobban ki tudtam teljesedni a TLG-ben, mintha máshova jártam volna. Nem vesztettem el a sok gyerek között, hanem tényleg egyénként kezeltek. Ami a német nyelvtanulást illeti, magamtól biztos nem tanultam volna meg németül, de a giminek és főleg Rózsa néni lankadatlan türelmének és segítőkészségének hála egy német felsőfokú nyelvvizsgával rendelkezem, ami sokat fog segíteni a továbbiakban. Rózsa néni osztályfőnökként rengeteg olyan programot szervezett nekünk, amelyekben azt hiszem, egy nagyvárosi gimisnek sincs része. Eljuthattam német nyelvyakorlás céljából egyszer Darmstadtba, egyszer pedig német nemzetiségi nemzetközi nyári táborba Csehországba, ahol kirgiz, orosz, román fiatalokkal ismerkedtem meg, többükkel máig is tartom a kapcsolatot.

MI VOLT A KEDVENC TANTÁRGYAD A GIMIBEN?

Hát ez nehéz kérdés... Számos olyan tantárgy volt, amit vagy a tanár miatt szerettem vagy maga a tantárgy érdekelt, de ahol mindkettő összejött, az kétségkívül a matematika és a fizika volt. A matematika még nem nagyon érdekelt általános iskolában, viszont itt a kedvenc tantárgyammá vált. Különösen szeretem megérteni a feladatok logikai összefüggéseit, és hogy a tantárgy kevés lexikális tudást igényel. Ehhez természetesen hozzájárult még Erzsi néni is, aki elképesztő energikusságával mindig segítette megoldani a feladatokat, ha elakadtam. A fizika kis korom óta érdekel, különösen a modern fizika. Pálfi tanár úr vicces, fegyelmezett és rendkívül szemléletes óráin pedig ez a tantárgy szintén az egyik kedvencemmé vált. Nagy kár, hogy csak három évig tanultuk.

ÉDESANYÁD A TLG-BENTANÍT. EZ ELŐNYÖDRE VAGY HÁTRÁNYODRA VÁLT?

A jegyeimet soha nem tudtam elsumákolni, mert legtöbbször előbb tudta őket, mint én. Ezenkívül nem nagyon éreztem más hátrányt. A legnagyobb előnyt az jelentette, hogy ha autóval jött, nem kellett olyan korán kelnem, ha később jött, akkor pedig tudtam neki szólni, ha esetleg otthon hagytam valamit. Összességében nem éreztem semmi megbélyegzést, amitől tartottam, mikor idejöttem.

12 VERSENY, 7 ORSZÁGOS DÖNTŐ... ELKÉPESZTŐ TELJESÍTMÉNY! LEGUTÓBB A HUNGARIAN GEOGRAPHICAL CONTEST DÖNTŐJE ZAJLOTT, AMIN ORSZÁGOS 7. HELYEZETT LETTÉL. EZÜTON IS GRATULÁLOK!

Számomra a földrajzverseny az gimis életem részévé vált. Felbecsülhetetlen érzés, amikor egy ilyen kis helyről érkező ország legnevesebb gimnáziumaiban tanuló diákokkal méred össze a tudásodat! Az évek alatt kialakult egy kisebb csoport, akik mindig részt vettek a különböző döntőkön, aminek része lehettem. Az évek alatt számos barátság alakult ki, aminek nagyon örülök, hiszen bekerültem a földrajzos élvonal vérkeringésébe. Voltam 8.-ban a Teleki Pálról elnevezett verseny egri döntőjében, ahol a Magyar Földrajzi Társaság Elnöke adta át az oklevelet, és amire mindig büszke leszek, a legkisebb településről érkező diáknak járó különdíjat. Aztán 10.-ben a kaposvári Lóczy Lajos Földrajzversenyen országos 8. lettem, ahol a díj egyhetes tanulmányút volt a Szlovák Paradicsomba. Az idei angol nyelvű földrajzverseny, a HunGeo Contest lebonyolítása számomra is új dolog volt, hiszen a szervezők online oldották meg. Összességében az angol nyelvű földrajztudásom az egy év felkészülés alatt rengeteget fejlődött, ezért is választottam az angol nyelvű képzést az egyetemen. Nem gondoltam volna még néhány éve, hogy valaha is az angol nyelvű földrajzosok élvonalába fogok tartozni az országban.

MI A LEGNAGYOBB ÁLMOD?

Szeretném beutazni a világot, megismerni a különböző embereket, kultúrákat, szokásokat. Ezután pedig szeretnék Európa hasznára válni. Támogatom az Európai Unió intézkedéseit, remélem, egyszer majd én is ennek a részévé válhatok.

MILYENNEK KÉPZELED EL AZ ÉLETED ÖT ÉV MÚLVA?

Öt év múlva... Valószínűleg ekkor fejezem be az egyetemi tanulmányaimat, és remélhetőleg már készülök külföldre. Remélem, öt év múlva egy stabil, jól kereső állás vár rám valahol Európában.

BOTH ATTILA

GONDOLTAD VOLNA, HOGY IDÉN TE IS TOLNAI-EMLÉKÉRMES LESZEL?

Hatalmas megtiszteltetés volt, hogy megkaphattam a Tolnai-émlékplakettet. Őszintén szólva számítottam is rá, hogy esélyes vagyok az elismerésre, és nagyon örültem neki! Büszkeség töltött el, mert ez egy pozitív visszajelzés az elmúlt hat évről.

HOL SZERETNÉL TOVÁBBTANULNI?

Tanulmányaimat az Eötvös Loránd Tudományegyetem jogi karán szeretném folytatni, másodikként pedig a gazdálkodástudomány szakot jelöltem meg szintén az ELTE-n.

MIÉRT EZT AZ EGYETEMET VÁLASZTOTTAD?

Azért, mert mindenképpen Budapesten szerettem volna folytatni tanulmányaimat, és az ELTE-t az egyetemek egyik legjobbjának tartom.

SZERINTED MITŐL JÓ EGY GIMNÁZIUM? A TLG MEGFELELT ENNEK AZ ELKÉPZELÉSEDNEK?

Egy jó gimnázium családias, segítőkész tanárokkal, és számos szabadidős tevékenységre ad lehetőséget a diákok számára. A TLG rendkívül bensőséges, kis gimnázium, ahol mindenki ismer mindenkit. Ennek megvannak a maga előnyei és hátrányai, de az itt töltött hat év az előnyök sokaságát támasztotta alá.

MI VOLT A KEDVENC TANTÁRGYAD A GIMIBEN?

A kedvenc tantárgyam, mint sok más fiúnak, a testnevelés volt, de nagyon szerettem a történelmet és a matematikát is. Ezek mellett mindig is érdekelt a modern technika, ebből adódóan nagyon érdekesnek találtam az informatikát is.

SZÜLEID BORÁSZATTAL FOGLALKOZNAK. NEM GONDOLTÁL RÁ, HOGY ÁTVEDD TŐLÜK MAJD A VÁLLALKOZÁST?

Gondolkodtam már ezen, viszont mivel a bátyám már régóta ebben a szakmában dolgozik és végzettsége is van hozzá, nem szeretném elvenni ezt a lehetőséget tőle. Szabadidőmben természetesen segíték mindenben neki.

SOKAT FOGLALKOZOL GYEREKEKKEL, HISZEN FOCIEDZÉSEKET TARTASZ NEKIK. MIT GONDOLSZ, A JÖVŐBEN IS BELEFÉR EZ AZ IDŐDBE?

A foci már kis korom óta az életem része, így mindig fog rá jutni időm. Úgy gondolom, hogy mindenkinek arra jut ideje, amire akarja. Terveim szerint még nagyobb szerepe lesz a jövőben ennek a tevékenységnek az életemben, mivel komolyabb szinten szeretnék gyerekekkel foglalkozni. Ez akár megélhetési lehetőséget is jelenthet számomra.

NEM SZERETNÉL INKÁBB FOCISTA LENNI?

Mióta edzőként is foglalkozom gyerekekkel, megváltozott a véleményem a foci világról. Szívesen lennék focista is, de az edzői hivatást is nagyon vonzónak és érdekesnek tartom.

MI A LEGNAGYOBB ÁLMOD?

Gyerekként az volt az álmom, hogy focista lehessenek. Aztán az eltelt évek alatt rájöttem, hogy a szeretetnél semmi sem fontosabb az életben. Jelenleg a legnagyobb álmom az, hogy felnőttként boldog, nyugodt és problémáktól mentes életet élhessek a családommal.

MILYENNEK KÉPZELED EL AZ ÉLETED ÖT ÉV MÚLVA?

Nem tudom, hogy mi lesz majd akkor, de remélhetőleg a jó úton fogok haladni a céljaim elérése felé!

/Folkmann-Papp Petra 11. A/

TRIANON 100

2020. június 4-én a trianoni békediktátum aláírásának 100. évfordulójára emlékezünk. A szerződésben hazánk területének kétharmadát, magyar lakosságának harmadát, nyersanyagainak, hegyeinek valamint jelentős iparvidékeinek nagy részét elvesztette. A szerződésben elcsatolt területek visszaszerzése, azaz a revízió kérdése pedig hazánk külpolitikáját erősen meghatározta a 20. század első felében, és még sok magyarban ma is él a történelmi Magyarország újraegyesülésének reménye. A következő cikkben a trianoni szerződéssel kapcsolatos tévhiteket valamint érdekességeket gyűjtöttem össze.

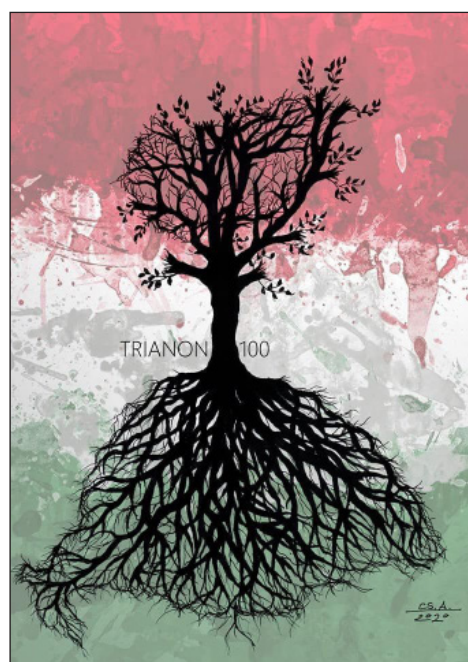
Biztosan hallottátok már azt az álhírt, miszerint a trianoni szerződés aláírásának 100. évfordulóján hatályát veszti, és Magyarország visszakapja területeit. Ez a hír minden jelentősebb évfordulón felbukkan, sajnos tévesen. Ugyanis a szerződés varázslatos megszűnésének módja teljes képtelenség. Az eredeti trianoni békeszerződés egyébként nincs is hatályban, ugyanis a II. világháborút követő békeszerződés lényegében megújította a trianonit az örökkévalóságig. A másik nagy tévhit, hogy a szerződés egyik fő alakjának, a francia Georges Clemenceau-nak magyar menyee volt, és az iránta érzett gyűlölet tükröződött a trianoni döntésben. Az igaz, hogy Clemenceau fiának magyar volt a felesége, házasságuk nem működött, megromlott kapcsolat majd válás lett a vége, de ez nem befolyásolta a francia miniszterelnököt a területek hovatartozását illetően. Fia válásának körülményei nem kavartak fel benne különösebb indulatokat, mindig is Franciaország érdekeit nézte.

A békeszerződés számos érdekességet rejt, amiket nem nagyon hallunk. A szerződésben többek között megvonják Magyarországot kínai gyarmatától is. Ez sokakat meglephet, érthető módon, mivel nem közismert, hogy hazánknak gyarmata lett volna. Az Osztrák-Magyar Monarchiának tényleg volt egy 108 hektáros gyarmata a kínai Tianjin városában, ezt 1919-es békeszerződésben elvesztette Ausztria, tehát gyakorlatilag a független Magyarországnak majdnem egy évig volt egy saját kínai gyarmata. A másik érdekesség, hogy a trianoni békeszerződésben Magyarország köteles lemondani Egyiptom elfoglalásának jogáról. Ez elsöre meglepőnek tűnhet, de igazából csak Nagy-Britannia akarta

elismertetni a fennhatóságát Egyiptom felett. Olyan cikkely is található a szerződésben, amely szerint Magyarország nem építhet tengeralattjárót. Ez kicsit abszurd abból a szempontból nézve, hogy a szerződés megvont Magyarországtól mindenféle tengeri összeköttetést.

Amint láthatjuk, a szerződést Magyarország csak aláírhatta, hiába készítette el Teleki Pál a híres vörös térképet, a trianoni békediktátum aláírása történelmünk egyik legsötétebb napja marad.

/Karl Mátyás 12. A/

A BIBLIA KAMASZ SZEMMEL

A Biblia vallásos irodalmi művek, könyvek gyűjteménye, amely két fő részre tagolódik: az Ótestamentumra és az Újtestamentumra. Tulajdonképpen a „könyvek könyve,” benne az emberiség eredetéről, a zsidó nép megpróbáltatásairól, sikereiről, vallási szertartásairól, valamint a kereszténység tanairól olvashatunk.

Ezt az alkotást először itthon az egyik könyvespolcon láttam meg, szakadt, szétesőben lévő, áporodott szagú könyvként. Megsárgult lapjai koráról tanúskodtak. Kiderült, hogy ez egy Felvidékről „betelepített,” 1938-as kiadású, csak óvatosan kézbe fogható, ükapám és ükanyám által is forgatott Szentírás, családi ereklye.

Olvasására nem is gondoltam, míg magyarórán nem tanultunk a teremtéstörténetekről, Noé bárkájáról, Mózes történetéről és Jézus születéséről, csodatetteiről, szenvedéstörténetéről. Szülői „tanácsra” kezdtem el olvasni. Engedelmes gyermekként vonakodva ugyan, de belekezdtem a vaskos iromány megismerésébe. Később kiderült, hogy milyen jól tettem, mivel a Biblia szerint „Átkozott, aki semmibe se veszi atyját és anyját!”

Nem kerülte el a figyelmemet, hogy sok közmondás, szólás, szóláshasonlat, szállóige ered a Bibliából: „A tiltott gyümölcs mindig édesebb.” „Olyan édes, mint a méz.” „Mosom kezeimet.” „Más szemében meglátja a szálkát, magáéban a gerendát sem veszi észre.” Ezek és még sok más, a mindennapokban használt mondás is innen származik.

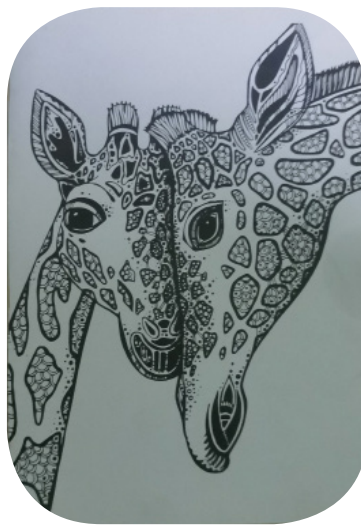
Gyerekkorom mesehőseit is felfedeztem a Bibliában: Józsefet, az álmok megfejtőjét és Egyiptom hercegét. Találkoztam az „elveszett frigládával” is, bár itt a bizonyág ládájának nevezik. Régi, számomra új szavakkal is megismerkedtem. Kedvencem a sittyimfa, ami az akácia megfelelője. Eleinte azt sem értettem, hogy miért helyezik táboron kívüli karanténba a bélpoklosokat. Mamám engem is szokott bélpoklosnak nevezni, amikor túl sokat eszem a főztjéből, és telhetetlen vagyok. Miért közösítik ki a nagyevőket? Kiderült, hogy a bélpoklos ember fertőző, gyógyíthatatlan beteg, leprás.

Már az első néhány oldal elolvasása után feltűnt, hogy a Biblia az irodalmi és vallástörténeti értékek megismerése mellett alkalmas az olvasás gyakorlására is. Többek között a számunkra szokatlanul hangzó mondatok és elsöre szinte kiolvashatatlan szavak halmozása miatt, például: „a khittheust, a girgázeust, az emóreust, a kanaánitát, a perizeust, a khivveust és jebuzeust...” A hihetetlenül hosszú és végtelen, sokszor ismétlődő mondatok nagyon lelassítják az eseményeket, így nehezen olvasható a mű. Épp ezért egyszerre csak néhány fejezetet olvasok. Túladagolása ahhoz

vezetne, hogy idő előtt feladnám, és soha nem érnék a végére. Megismerésénél a „Lassan járj, tovább érsz!” közmondást alkalmazom.

Még nem tudom, mit jelent számomra a Biblia. Tanításokat, parancsokat leíró irodalmi emléket? Emberi bölcsességek gazdag tárházát? Választ arra, hogy hogyan kell élnünk? Remélem, mire befejezem, okosabb leszek...

/Berényi Balázs 9. A/

A KLEOPÁTRA- JELENSÉG

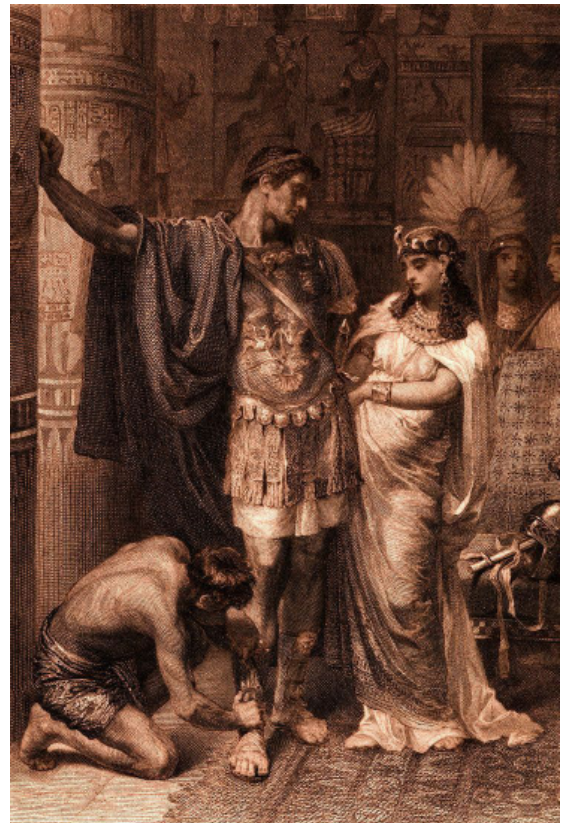
Kleopátrát ma úgy ismerjük, mint szépséges, gazdag egyiptomi királynőt, Julius Caesar és Marcus Antonius szeretőjét. Az igazság azonban az, hogy ennél jóval több volt! Sokan nem tudják, de mai szemmel nem tekintenénk a leggyönyörűbbnek, pedig a média általában külsőre (is) vonzó nőnek ábrázolja. De akkor jogosan tehetjük fel a kérdést: mégis hogyan tudta ezt a két, befolyásos római elcsábítani? Az ok igen egyszerű. Neki volt valamije, ami a legtöbb nőnek nem: műveltség, vagyon és pizkok jó manipulációs készség. Tudta, hogy használja ki vagyonosságát és az események alakulását úgy, hogy az neki előnyére váljon. Kiváló tudósok tanították alkímiára, csillagászatra és különböző nyelvekre. Tanítói is ámulatba estek jó nyelvérzéke miatt: hat nyelvet biztosan beszélt, vannak, akik szerint kilencet is.

Már hatalomra jutása sem volt zökkenőmentes. Egyiptomi hagyományok szerint egy nő csak egy férfi mellett uralkodhat, ezért feleségül adták öccséhez, XIII. Ptolemaioszhoz. Kleopátra idősebb volt, ebből adódóan dominánsabb is, mint a 10 éves Ptolemaiosz. Öccse tanácsadói ezt nem nézték jó szemmel, ezért összeesküvést szerveztek ellene. Kleopátra, féltve életét, Szíriába menekült. A fiatal Kleopátra maga mellé állított egy szíriai zsoldosokból álló sereget, hogy visszavehesse a hatalmat. Eközben Caesar legyőzte Pompeiust, aki Egyiptomba szökött menedék reményében, de ott Ptolemaiosz (feltehetőleg tanácsadói hatására) elfogatta és megölette, hogy Caesar kedvére tegyen. Caesar ennek természetesen nem örült, becstelennek tartotta ellensége megöletését, valamint tisztában volt az Egyiptomban dülő harccal, és féltve a Rómának ígért pénzt valamint gabonát, Kleopátra oldalára állt.

Caesar diktátor lett, Kleopátra pedig újra Egyiptom királynője. Caesarnak pénz kellett, Kleopátrának pedig haderő. Közös érdekeik okán – és talán az egymás iránt érzett vonzódás miatt is – a két vezető viszonyba kezdett. Caesar egy idő után visszatért Rómába. Kleopátra ekkor már gyermeket várt, és Kr. e. 46-ban megszületett fiuk, Caesarion.

Az egyiptomi királynő többször is Rómába látogatott, a szenátus így tudomást szerezve Caesarral való kapcsolatáról gyanakodni kezdett. Félve, hogy a diktátor nagyobb hatalomra szeretne szert tenni királyként, meggyilkolták. Kleopátra reménye, hogy Egyiptomot katonai szempontból is megszilárdítsa, Caesarral együtt halt meg.

Az összeesküvő szenátusbelieket legyőzve a Caesar oldalán álló három politikus, Octavianus (Caesar unokaöccse és fogadott fia), Lepidus és Antonius megalakította a második triumvirátust. A birodalom újra három részre volt osztva. Antonius a keleti részeket kapta, amihez Perzsiát is hozzá szeretne volna csatolni. Ehhez azonban anyagi támogatásra volt szüksége. Természetesen Kleopátrához fordult segítségért. Tarsus városába

– a mai Törökország területén fekszik – szerveztek találkozót. Kleopátra ebben is meglátta lehetőségeit, ezért elhatározta, hogy még egy fontos római elcsábít a hatalom és országa érdekében. A találkozót elhalasztotta, de ennek is megvolt az oka. Amikor végre eljött a nagy nap, Kleopátra díszes uszályon érkezett díszes öltözetben, füstölőszeres mámorba ejtő illatával, ajándékokkal megrakodva. Kleopátra már az elejétől kezdve irányította az eseményeket. Magasabb rangját jelezvén ő hívta meg a hadvezért vacsorára, nem pedig fordítva. Antonius természetesen teljesen elvarázsolta a királynő extravagáns belépője! Kr. e. 40-ig együtt tartózkodtak Egyiptomban, majd Antoniusnak vissza kellett térnie Rómába. Érdemes megemlíteni, hogy Antonius felesége, Fulvia meghalt, ezért hogy a triumvirátus szövetségét megpecsételjék, Antonius feleségül vette Octaviát, Octavianus húgát.

Antonius és Kleopátra összeházasodtak, ez sértés volt Octaviával és Octavianusszal szemben. Ennél csak az volt rosszabb, hogy ez a házasság egész Rómát Antonius ellen fordította. Octavianus fenyegetésnek találta Róma dominanciája ellen Antonius egyiptomi hatalmi bázisát, ezért propagandakampányt indított Antonius ellen.

Kr. e. 33-ban Antonius seregei Parthia helyett Kis-Ázsia felé indultak, ami már biztos fenyegetést jelentett Octavianus számára. Sokan cserbenhagyták Antonius az idő alatt, köztük az egykori consul és proconsul, Lucius Munatius Plancus is. Feltehetőleg ő volt az, aki felhívta Octavianus figyelmét Antonius végrendeltére, amit Octavianus megszerzett, majd a Fórumon felolvasta a római embereknek. Végrendeletében Antonius Caesariont elismeri a nagy Caesar igaz örökösének, Kleopátrától született gyermekeire pedig igen nagy örökséget kívánt hagyni, valamint a kívánsága az volt, hogy Kleopátra mellé temessék el Alexandriában még akkor is, ha Rómában halna meg. Ez természetesen felbosszantotta a legtöbb római, és olyan pletyka kezdett el terjedni, ami szerint Antonius a birodalom fővárosát Alexandriába helyezné át. Kleopátra nevét pedig tudatosan mocskolták be, és a tehetséges és okos királynőt egy kéjvágyó boszorkánynak állították be a nép előtt.

Akármennyire hihetetlen, de még Kleopátra is követhet el hibákat! Ebben az esetben egy igen kritikus külpolitikai hibát vétett, ezzel egy életre szóló ellenséget szerezve magának. Már jóval Antoniuszal való kapcsolata előtt örökletes igényt tartott Júdeára, ezért megpróbálta Heródest is elcsábítani, sikertelenül. Heródes szeretett volna felesége rokonaitól megszabadulni, ezért anyósa Kleopátrához fordult. Az egyiptomi királynő megpróbált barátnője nevében közbenjárni, ezzel Heródes ellenségévé vált. Kleopátra még Antonius segítségét is kérte, hogy megszerezhesse Júdeát, ám Heródeshez fűződő viszonya miatt csak Jerikó balszamültetvényeit kaphatta meg.

Kr. e. 32-ben Octavianus hadat üzent Kleopátrának, Kr. e. 31-ben pedig az actiumi tengeri csatánál legyőzte Antonius és Kleopátra flottáit. Octavianus Egyiptom felé nyomult, ahova Kr. e. 30 nyarán érkezett meg. Kleopátra elmenekült, majd levelet küldetett Antoniusnak, amiben az állt, hogy életét vesztette. Antonius szerelme halálát hallván kardjába esve ölte meg magát. Egy másik verzió szerint Antonius Kleopátra után halt csak meg, és még sírját is meglátogatta, mielőtt végzett volna magával. Caesariont római katonák fogták el és ölték meg menekülés közben.

Kleopátra Octavianusszal is egyezséget akart kötni ám ez nem sikerült. Octavianus, hogy győzelmét fokozza meg akarta alázni a királynőt és gyermekeit úgy, hogy végigvezeti őket Rómán láncra verve. Kleopátra a megaláztatás helyett inkább méreggel vagy kígyók mérgeivel megölte magát, 39 évesen.

Mindent összefoglalva egy dologban teljesen biztosak lehetünk: ennek az ikonikus királynőnek az élete egyáltalán nem volt unalmas, és lehet, hogy tragikusan végződött, de valamit mégis hátrahagyott az utókornak: megtanított minket arra, hogy egy nő esze legalább annyira fontos, mint a szépsége, talán még fontosabb is!

/Raczkó Anna 9. A/

PÁRVÁLASZTÁS

„Azután így szólt az Úristen: „Nem jó az embernek egyedül lennie. Alkotok neki segítőtársat, aki hozzá illő.”

Ha az életünkben van egy olyan személy, aki megkönnyíti a mindennapjainkat, segít a problémák megoldásában, kiáll mellettünk, biztat minket, akkor miért élnénk egyedül?! Megtalálni azt a személyt, akire valóban szükségünk van, nem könnyű dolog és nem is rövid idő. A párválasztás a régebbi időkben azonban teljesen másképpen zajlott, és ha nekünk is így kellene most is eljárunk, valószínűleg csak nagyon kevés ember lenne elégedett.

Régen nem teheték meg a nők, hogy maguknak válasszanak párt. A párválasztás a szülők kezében volt, és sajnos nem érzelm alapján hozták meg a döntést. A következő dolgoktól függött, hogy ki legyen a férjjelölt: mennyire volt jómódú, milyen társadalmi rétegből származik, mekkora földje volt, egyszóval a társadalmi-vagyoni helyzet nagyban befolyásolta a választást. Arról szó sem lehetett, hogy a lány ellenkezzen, ha ez mégis megtörtént, akkor kitagadták a családból. Ezekben az időkben az embereknek a bálakon és fonókban volt lehetőségük ismerkedni. A régi szokásokat megőrző falusi társadalmakban egészen a 20. század közepéig csakis szigorú normák betartásával lehetett udvarolni. A szülők szigorúan felügyelték az udvarlás egyes szakaszait, tudniuk kellett, éppen hol tart a kapcsolat fiú és lány között. Ha megpróbáltak volna bármit is titokban tartani és az kiderült volna, komoly következményekkel járhatott (verés, egymástól való eltiltás).

Napjainkban a régi szokásokat felváltotta az internet és a különböző közösségi oldalak. Rengeteg társkereső oldal működik, aminek persze nem csak előnyei vannak. Az ismerkedésnél a személyes találkozásokat felváltotta a képek küldözgetése. A régi időkkel ellentétben napjainkban nem igazán játszanak szerepet a szülők, olykor nem is tudnak arról, hogy a lányuk, fiuk éppen ismerkedik. Manapság trendek is alakítják a párválasztási szokásainkat. Sajnos sok olyan eset van, hogy nem azt választjuk, akit őszintén szeretünk, hanem akivel kényelmesebb lenne az élet, például a pénz miatt, vagy hogy neki jobb telefonja, kocsija, háza van. Tehát érdekből választunk párt, de ez sosem fog igazán boldogságot hozni az életünkbe. A pénz, tárgyi értékek nem fognak tartósan boldoggá tenni senkit. Egy ideig talán, hiszen élvezhetjük, hogy bármit meg tudunk venni, de ha már meglesz mindenünk, pont az fog hiányozni, akivel ezeket meg tudjuk osztani. A másik probléma a külső

megítélése, vagyis inkább az, hogy csak a külső miatt választunk valakit. De ahogy mondani szokás „a piros alma is gyakran férges”, tehát a szép külső alatt gyakran hitvány alak rejlik, nem ennek kellene a legfontosabbnak lennie.

Isten nem arra teremtette az embert, hogy egyedül éljen, hanem társas lénynek alkotta. Ha Ádám egyedül élt volna, még az Éden sem tudott volna neki teljes boldogságot nyújtani. Szüksége volt egy hozzá hasonló, érző lényre, aki szereti őt, ő pedig viszonzszeretheti. „Azután az Úristen az emberből kivett oldalcsontból megalkotta az asszonyt, és az emberhez vezette. Az ember így szólt: Ez már csont a csontomból és hús a húsemből. Asszony a neve, mivel a férfiből lett.” Tehát a nő és a férfi összetartozik, szükségük van egymásra, ez akkor is és most is így van.

Választhatunk párt közös érdeklődés alapján - általában nem olyan emberekkel ismerkedünk, akiket teljesen más érdekel, de persze erre is van kivétel: „az ellentétek vonzzák egymást.” Közös hobbi, külső alapján is választhatunk; az alapján is, hogy a másik szintén azokat tartja fontosnak, mint mi; saját elvárások alapján, pl. szem, hajszín, magasság; jó tulajdonságok alapján, pl. őszinteség, becsületesség, kitartás, udvariasság stb.

De ezeken kívül azt is át kell gondolnunk, képesek vagyunk-e majd a kiválasztott személlyel megújult gondolkodással élni, hiszen a társ formál minket ezen a téren is; vállalni kell a közös igát: „Ne legyetek a hitetlenekkel felemás igában”; kellő tapasztalattal rendelkezzen mindkét fél az élet dolgait illetően; hozzánk illő legyen választottunk, de nem a hasonmásunkra van szükségünk, hanem olyasvalakire, aki harmonizál velünk.

Véleményem szerint sokan csak trendből mennek bele egy kapcsolatba, hiszen az „egyedüliséget” sokan cikinek találják, így mindenképp kell valaki, mindegy hogy ki, csak legyen. Ez az, amit szerintem kerülni kellene. Egy életre válasszunk párt, nem pedig egy alkalomra!

Végül pedig egy idézettel zárnam soraimat: „Egy fiatalember olyan valakit igyekezzon maga mellé állítani, aki az élet terhének reá eső részét tudja vállalni; akinek a befolyása nemesebbé teszi, csiszolja, és aki a szeretetével boldoggá fogja tenni. »Az Úrtól van... az értelmes feleség.«”

/Bóni Jázmin 11. A/

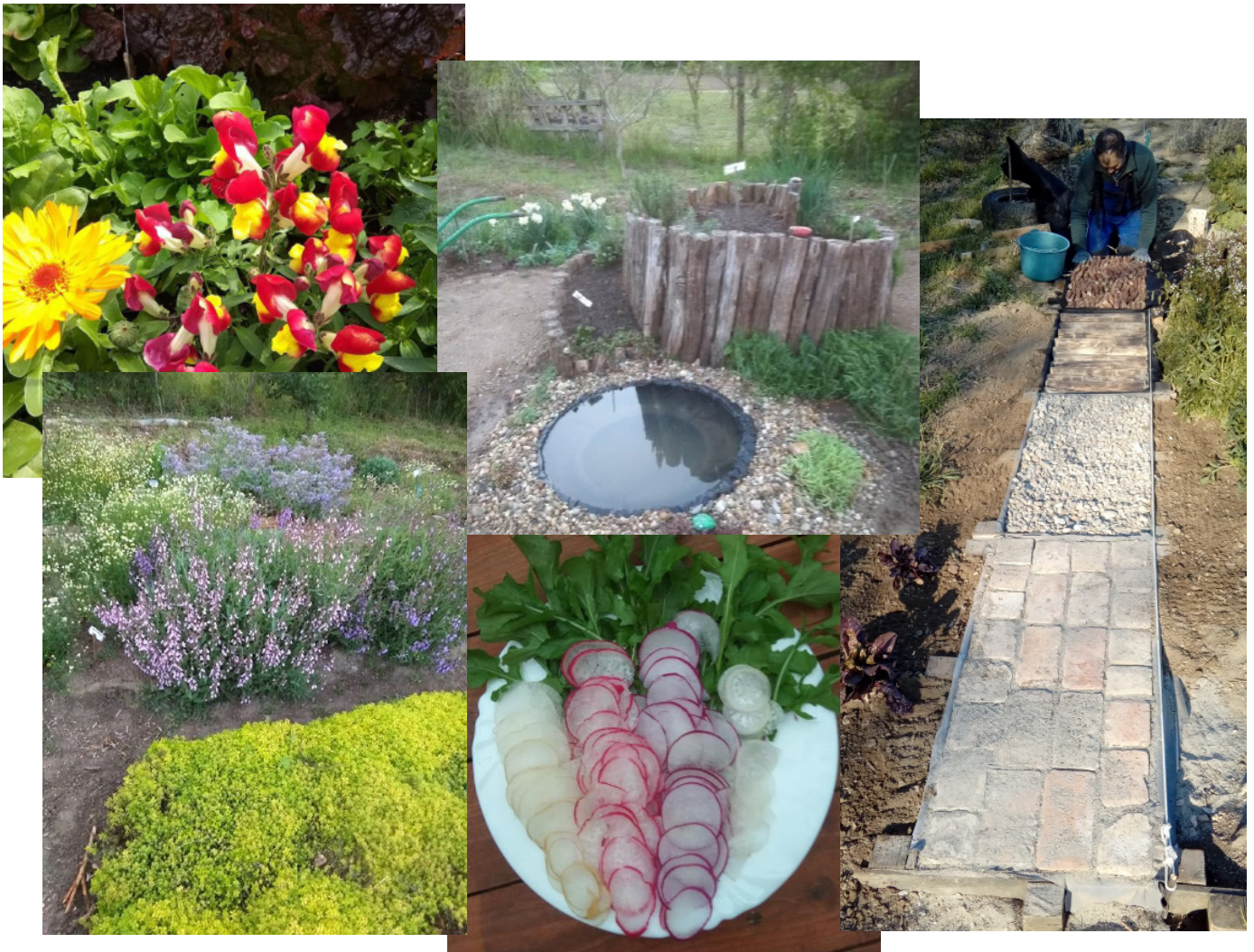
ÖKO-HÍREK

A tavasz a legszebb évszak a kertben! Mindig valami új kezdete, mindig a jó termés ígérete, mindig remény. Tele új élettel, új lehetőségekkel. Csak némileg csendesebb idén, mint az eddigi években. Egy énekes rigó minden este koncertezik ugyan, amíg kapálunk vagy locsolunk, sőt sokszor tücsökszó kíséri minket „haza”. De ez mégis más. Ezért is örültünk nagyon, mikor a kijárási korlátozások részleges feloldása után látogatóink érkeztek: a hőgyési gyermekotthonban lakó lányok a karantén idején saját fűszercsigát építettek, és egy kis csoportjuk eljött hozzánk „tanulmányútra”. Mindent lelkesen megnézték, amit lehetett, megkóstoltak. A nálunk már szépen elszaporodott fűszernövényekből gondosan felcímkézett sarjakat vittek. Büszkén küldték a

képet az alkotásukról. Mi is sok újítást tervezünk, bővítve a kert funkcióit. A leglátványosabb a fűszerkertben készülő meztlábás ösvény, melyen végigsétálva megtapasztalhatjátok a különböző felületek érintését. Eközben egy valóságos aromaturán vehettek részt rózsza, zsálya, menta, kamilla, kakukkfű, borágó, édeskömény, bazsalikom, koriander és citromfű között keresztülhaladva. Nagyon várjuk már, tetszeni fog-e nektek! Addig is elültettük az ökoszakkör paradicsompalántáit, a kollégista lányok paprikáit, sőt ajándékba kaptunk még fűszerpaprikát, uborkát és virágokat is a Frézia virágboltból. És locsolunk ezerrel!

Aki kertészkedik, az hisz a jövőben. Mi rendületlenül kertészkedünk!

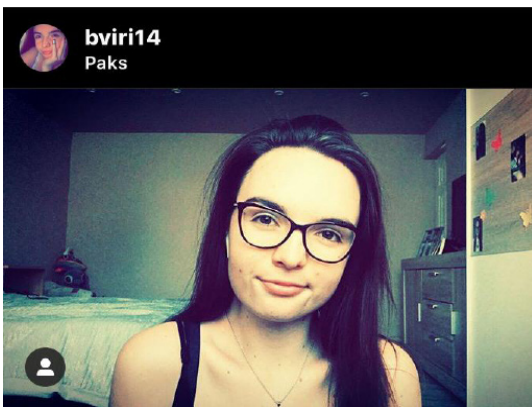
/diákok híján Domokosné Zsiga Mónika tanárnő/

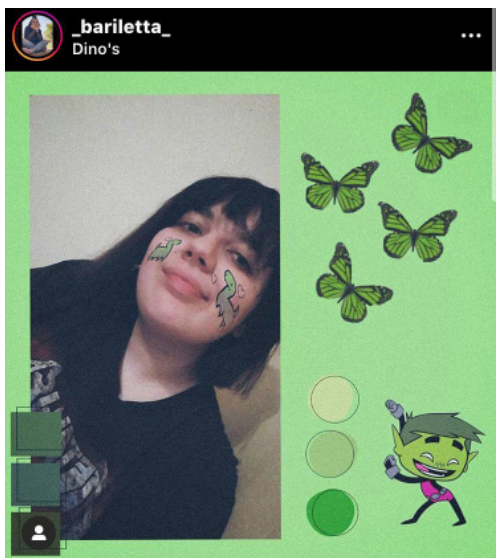
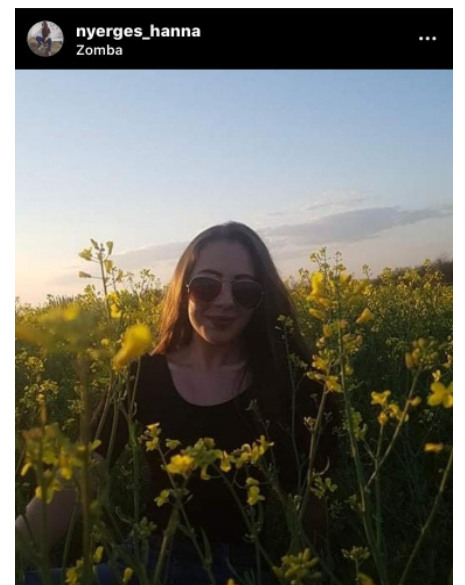
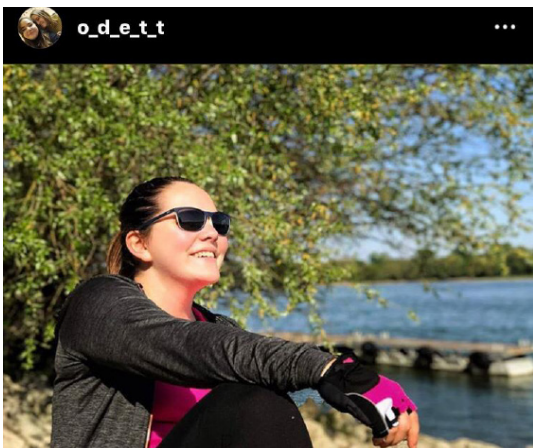
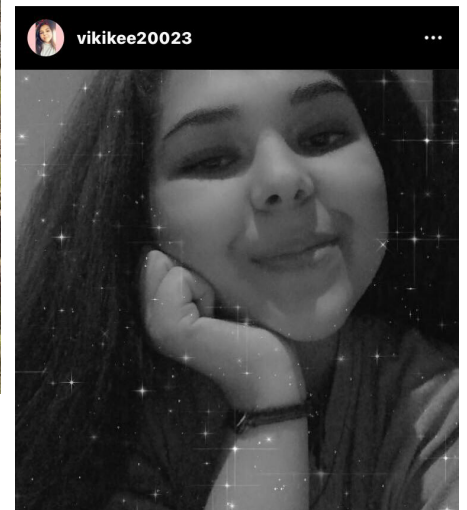
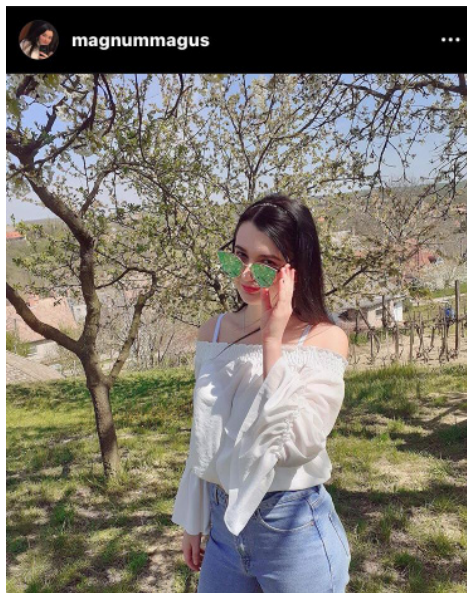
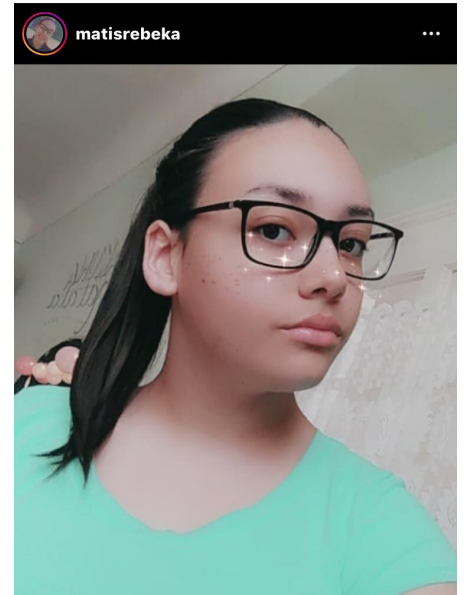
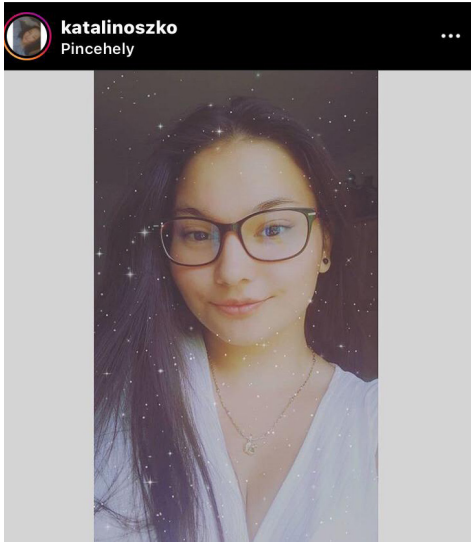

#INSTA

RÍM-ELEK

A 10. A osztály rímfaragásról híres csapat, tehetségüket legutóbb a szerelem témakörében mutatták meg. Most újra kedvet kaptak, és osztálytársaikról valamint saját magukról alkottak rímeket. Jó szórakozást!

BOGI

Barna haja, mint a bársony,
krepp-papírtól piros volt a nyáron.
Szövege tiszta profi,
olyan, mint a jó ropi.
Reggelente, mint a zombi
elfoglaltsága a görkori.
Kedvenc étele a pizza,
szemét néha nagyra nyitja,
főleg mikor meghallja,
hogy holnap megkapja.
Fejét néha csak csóválja,
pedig ő az Anyukája csodája.

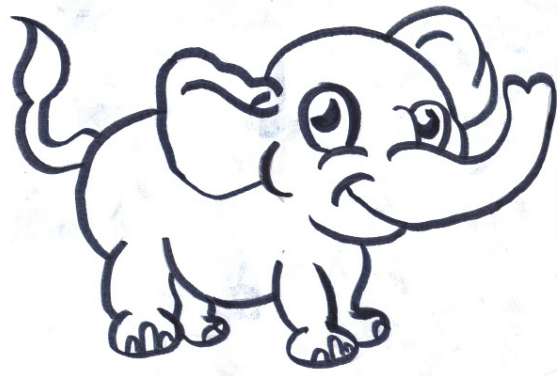
/Hollósi Alíz 10. A/

TIMI

A legjobb barátóm Timi,
elég barátságos tini.
Jóban, rosszban követ,
volt kezében már sok-sok kötet.
Vidámsága számomra öröm,
jól áll neki a sárga köröm.
Moziba is elvisz,
bár nem kedvence Elvis.
Barátság, ajándék,
nála jobbat sose találnék.

/Orbán Rebeka 10. A/

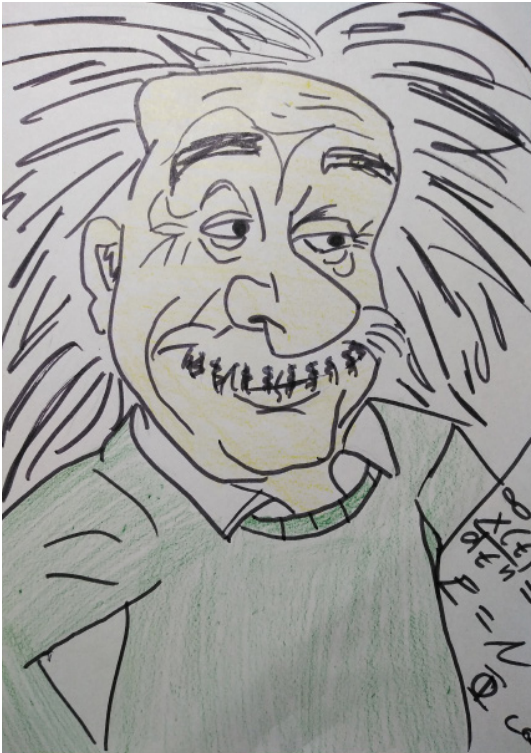
TIMI

Szőke haja, kékes szeme,
Szívhez szóló tekintete
Meglapul és nem kiabál,
Saját magáért, ha kell, kiáll.
Barátsága mérhetetlen,
Sokszor kicsit érthetetlen,
Néha pedig mértéktelen,
De persze én így szeretem.

Mindig tudja, mi jó neked,
Felvidít, ha rossz a kedved,
Bár néha ő is dühbe gurul,
S olyankor egy csapat vonul,
Megtudja, hogy mi a baja,
Hátha talán megengedi, hogy valaki megvigasztalja.

Szeret, de nem mutatja ki,
Ezért sokszor nem tudod eldönteni.
Megnyílik, de csak, ha éjfél ut az óra,
Mert délelőtt csak az orrát fújja.
Nem valami sportos ember,
De tollasban bárkit elver.
Szorgalmas, jó tanuló,
Táncparketten meg tanító.
Bármilyen kérdés van, fordulj hozzá,
Ő tudja a választ, s cserébe semmit sem vár.

/Cseh Zsuzsanna 10. A/

BARÁTOMHOZ

Nagyon örülök, hogy ismerlek,
az első perctől kezdve tisztellek.
Minden napunk szórakozás együtt,
ha egy csapatba kerülünk, nyerünk.

A közös nevezőnk a sport,
megkóstoltunk már minden bort.
Lányok kedvencei vagyunk,
amit akarunk, azt megkapunk.

Hatalmas arc vagy tesó,
kimaxoltunk minden diszkót.
Remélem e pár sor mosolyra derít,
ki minden szünetben a másíknak feszít.

/Gregor Zalán 10. A/

FANNI

Fanni a nevem, vállamon sok gyötrelem
próbálom titkolni csöndesen
csak hogy belém ne kössetek
ez mekkora döbbenet
magamra húzom a köpönyeget
sok igaz barátnak mondott fürtelem
ezen csak nevetek
te meg kergesd az egeret
ebből lett elegendem
az eső is elered.

/Kántor Fanni 10. A/

DORKA

Barna haja vállára hull,
Próbálkozás kudarcba fúl
Arra, hogy magyarból
januárra ötöst faragjon.

Kedve nem hagy alább,
Tanulni fog tovább,
Barna szem a vázlaton,
Jobb kéz a touchpadon.

Bár a nyelvtan feszélyez,
Abból is majd pengébb lesz,
Meglátjuk majd júniusba,
teljesül-e kívánsága.

/Kovács Dorka 10. A/

MIT CSINÁLJUNK NYÁRON? - 15 TUTI TIPP

Hamarosan beköszönt a nyár, vége a sulinak, nincs több tanulás, végre jöhet egy kis szórakozás! Ám nyáron is adódhatnak olyan napok, amikor rád tör az unalom, és nem tudod, mit csinálj!

Ezzel a 15 tippel segíthetek neked, hogy ne legyen egyhangú a nyár, és talán a komfortzónádból is kilépj!

1. Írj bakancslistát!
2. Fogd a telefonod, sétálj ki egy közeli erdőbe vagy tisztásra, és csinálj pár képet instára!
3. Menj dolgozni, hiszen a pénz mindig jól jön!
4. Nézz sorozatot, filmet a barátaiddal!
5. Menj le a strandra, vagy ha van tó a közelben, akkor oda!
6. Vágass új frizurát, próbáld ki a frufrut! (Fiúk előnyben!)
7. Csinálj otthon kertipartit: pár barát, jó hangulat és megvan a tökéletes nap!
8. Kirándulj és csinálj sok képet a kalandodról!
9. Nézz naplementét vagy napfelkeltét!
10. Készíts egyedi tervezésű pólót, ami a te ízlésednek felel meg!
11. Feküdj le a fűbe, és nézd a felhőket!
12. Menj shoppingolni barátokkal vagy anyuval, apuval!
13. Egyél rengeteg gyümölcsöt, de főképp görögdinnyét!
14. Készíts fagyit!
15. Tanulj sütni, főzni, keress egy gyors receptet a netről, és lepd meg magad, illetve szüleidet is egy kis finomsággal!

ZABPALACSINTA

Hozzávalók:

- 12 evőkanál zabpehely
- 5 dl tej
- 5 ml folyékony édesítőszer vagy eritrit
- 3 db tojás
- 0,5 dl napraforgóolaj vagy kókuszszír
- 1 ml vaníliaaroma

Elkészítés:

A tejet és a zabpehelyet összeöntjük, és állni hagyjuk, míg a zab megszívja magát. Majd a tejes keveréket turmixgéppel pépesítjük. Ezután belekeverjük a többi hozzávalót is. Kevés olajat vagy kókuszszírt öntünk a palacsintasütőbe és süthetjük is! Tipp: hagyjuk a palacsintákat kicsit megpirulni.

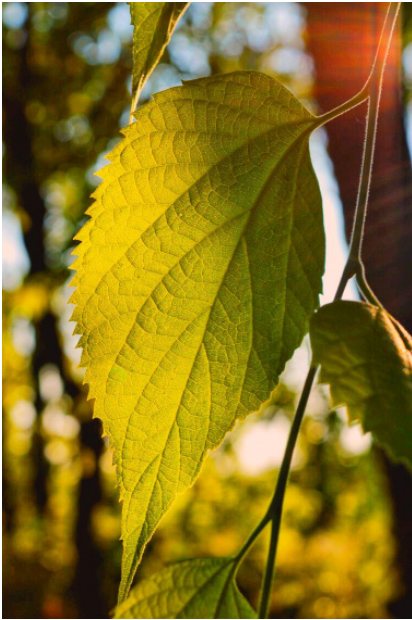
Próbáljátok ki párat ezekből a tippekből, és élvezzétek a nyár minden percét!

/Ignác Viktória 11. B/
/recept: Fink Fatima 11. C/

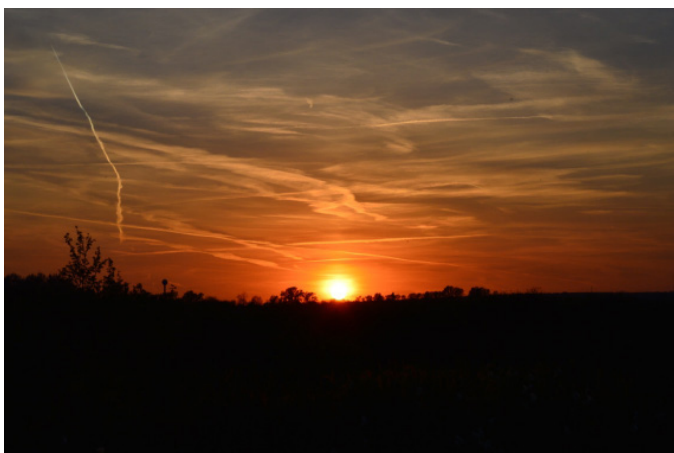
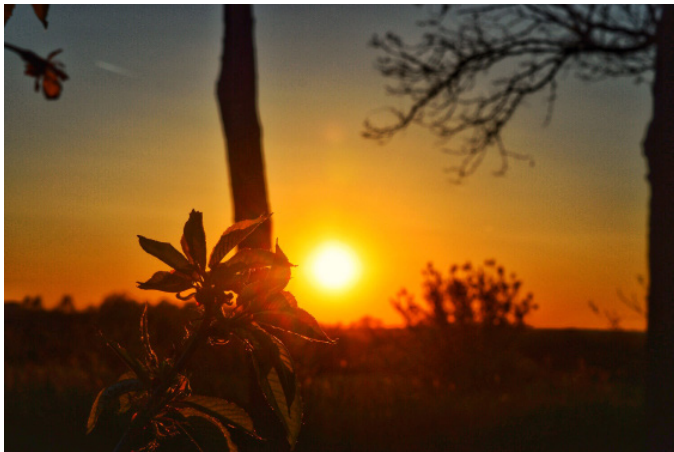
PIC-TÚRÁK

Mindig is nagyon érdekelt a fényképészet. 2018 tavaszán kaptam az első fényképezőgépet, amivel már komolyabb és igényesebb képeket tudtam készíteni. A legtöbb esetben saját ötleteim vannak, szoktam természetesen inspirálódni például Pinterestről vagy Instagramról, de az is előfordult már, hogy a helyzet adta lehetőségéből született meg egy csodás fotó.

Azt élvezem leginkább a fotózásban, hogy kreatív lehetek. Szerintem akkor jó egy fénykép, ha az adott pillanat hangulatát és érzéseit vissza tudja adni.

/Balczer Fanni 12. A/

Balczer Fanni fotós Instagramja: [@fanncsphoto](https://www.instagram.com/fanncsphoto)

MIT JELENT SZÁMOMRA A CSERKÉSZET?

Mindenki más. Ebből következik, hogy a cserkészlet sem fogja mindenkinek ugyanazt jelenteni. Az őrvezetőképzésen kapott feladat engem is elgondolkodtatott, pedig azt hittem, teljesen tisztában vagyok azzal, hogy mit jelképez a cserkészlet.

A civil emberek sokszor tévesztenek össze minket az amerikai süteményhordó, a tűzgyújtásért jelvényt kapó kislányokkal. A cserkészek, vagy akinek van valamennyi közülük a cserkészethez, tudják, hogy nem éppen a csokis kekszekkel való kapcsolatunkról vagyunk híresek! A cserkészlet számomra a világon az összes legjobb dolog együttvéve! Egyszerre jelenti a barátságot, kalandot, szórakozást, természetet és még milliányi csodálatos dolgot.

A cserkészlet nemtől, életkortól, származástól független, vallásos nevelői mozgalom, aminek az a célja, hogy „emberebb embert, magyarabb magyart” neveljen a gyermekekből. Ez egy olyan életforma, amivel nem mindenki tud azonosulni. A cserkészlet személyiségformáló, teljesen átértékeli a fontosságról alkotott listánkat. Mikor letesszük az eskünket, azzal Istennek és embertársainknak teszünk ígéretet, és ez egyben egy hatalmas felelősség is. Nevel minket, nem másra, mint az életre. De mi is van e mögött? Nem más, mint rengeteg önfegyelem, hit és kitartás.

Önfegyelem. Miért is fontos ez? Netán beszól az egyik őr társad? Erre nem éppen az a legmegfelelőbb megoldás, ha elkezded kergetni egy bottal vagy behúzol egyet neki! A vezetőid téged vádolnak azzal, hogy az őrvezetőd alatt levágtad a függőágyat, holott te vizet hordtál a konyhára? Nem éppen szerencsés kifakadnod és megmondanod a magadét! Az önfegyelem segít abban, hogy higgadtan tudd kezelni az ilyen, vagy az ehhez hasonló helyzeteket, és erre nemcsak a táborban, hanem az életben is nagy szükség van.

A hit. A cserkészlet nagy része a hiten alapszik, tehát nem jöhet rosszul, ha vallásos vagy. De nemcsak Istenben kell hinned, hanem magadban és társaidban is. Az emberi kapcsolataink semmit sem érnek az egymásba vetett hit nélkül!

Kitartás. Nem tudtál beilleszkedni az első táborodban? Nem szabad feladnod! Türelem rózsát terem. Ha kellő kitartásod van, addig jutsz el az életedben, ameddig csak szeretnél. Én is

kitartottam és semmi pénzért nem adnám ezt a 6 évet, és azt, hogy eljutottam az őrvezetőképzésre. A kreativitásodat is 100%-ban ki tudod bontakoztatni, csomózástól kezdve a magasles építéséig bármit megtanulhatsz.

A cserkészlet életre szól, ez nem vitás. Aki cserkész volt, egész életére cserkész is marad. Egyre több idősebb cserkészt ismerek meg, akik gyerekeiket is a cserkészélet felé terelték. Lassan már én is 6 éve vagyok ennek az ifjúsági mozgalomnak a tagja, el sem tudnám képzelni nélküle az életemet.

2015-ben volt az első táborom, akkor még nem tudtam igazán átérezni ennek az egésznek a feelingjét. Nem túlzok azzal, ha azt mondom, hogy egy igazi neばánts virág voltam akkoriban, mégsem tágitottam. A mai napig nem jöttem rá, miért. Talán Isten már akkor tudta, hogy nekem abban a csapatban van a helyem. Táborról táborra én is egyre jobban éreztem, hogy ez az én utam. A cserkészlet visszaadta Istenbe és az emberekbe vetett hitemet. Életre szóló barátságok kötődtek e 6 év alatt.

A személyiségem is teljesen átformálódott. Természetesen jó irányba. Megtanultam értékelni azt, amim van, és megértettem, miért fontos takarékosnak lenni. Egy bizonyos tartásra nevelt, amit nem igazán lehet megfogalmazni... érezni kell. Így cserkészként sokkal komolyabban veszem a környezetvédelmet és az állatvédelmet is. Régebben a buszon zenét hallgattam és bámultam magam elé. Most pedig azon kapom magam, hogy akarva-akaratlanul tátott szájjal bámulom a gyönyörű tájat, és mosolyt csal az arcomra, mikor az őzeket látom tovaszökdelni. Próbálok a törvényekhez hüen élni, sokkal inkább örömmel teli és kiegyensúlyozott az életem.

Egy életre szóló kalandba keveredtem, aminek minden egyes percét imádom. Minden évben a nyarat várom a leginkább, de nem olyan basic dolgok miatt, mint például hogy nem kell iskolába menni, sokat lehet bulizni, hanem a táborok miatt, ahol sok nevetés, éjszakába nyúló éneklés, és várnak a cserkész-testvéreim.

A hazaszeretetemet is felébresztette a cserkészlet, mára már könnyes szemmel éneklek minden magyarsággal kapcsolatos dalt. Büszke vagyok arra, hogy cserkész vagyok! Magyar cserkész!

/Domokos Eszter 10. A/

A LOVAS ÉLET REJTELMEI

Sziasztok! Most bevezetlek titeket az én világomba, a lovasok világába!

Először is egy dolgot szeretnék leszögezni: a lovaglás, a fogathajtás egy sport. Aki még nem próbálta, az csak annyit mondana: „ez megőrült, hiszen nincs semmi munka, csak felül a ló hátára vagy a hintóra.” Lehet, hogy kívülről ez látszik, de ami mögötte van, nem csak ez! Nagyon sokat kell a lovakkal foglalkozni, igen-igen kényes állatok és vannak érzéseik; ha nem hiszed, akkor egyszer gyere el hozzánk, és meglátod, milyen hisztit le tud némelyik vágni!

Na de nézzünk csak be a versenyek színpalái mögé! Egy versenyre való felkészülés állandó munka, és nincs olyan, hogy tökéletes ló. Naponta vagy minden második nap öt órát foglalkozunk velük, ez nem kevés idő.

Elsőnek vegyük a fogathajtást, mivel ebben a kategóriában versenyeznek. A verseny előtti hetekben nagyon intenzív a felkészülésünk, minden nap 30 km-t hintóznak terepen, vagy épp a lovaspályákon felépített saját akadályokon gyakorlunk, viszont a versenyt megelőző nap pihenőnap van a paripáknak. Amikor eljön a verseny napja, reggel 4-5 órakor kelünk, aztán csutakolunk, majd a lovak szerszámaikat pakoljuk be, felrakjuk a hintót az utánfutóra vagy épp a teherautóra, végül felvezetjük a lovakat a lószállítóra. Ha minden jól megy, 7-kor indulhatunk, a helyszínen helyet keresünk, regisztrálunk és lejárjuk a pályát. Nagyon ésszerű kell lenni, meg kell jegyezni a pályát, majd ezt a lovakkal is teljesíteni nem könnyű dolog. Nem szabad egy átbuzizott éjszaka után versenyezni - saját tapasztalat! Kell

érezni a lovakhoz, akinek semmi köze nincs hozzájuk, nem tudná megcsinálni! Édesapámnak se sikerül mindig jól, pedig már több mint tíz éve versenyez. Vagyis a fogathajtásban a reflexeknek, a kéznek és az észnek erősnek kell lennie!

A lovaglás sem egyszerű sport: nagyon sok munka van abban is, de az első és legfontosabb a ló és lovas kapcsolata, összhangja, na és a lovas állóképessége. Nagyon sokat dolgozik a combizomzat, fenékizomzat és olykor még a hasizom is, persze csak akkor, ha megfelelőképpen csinálja az ember. A verseny lebonyolítása ugyanolyan, mint a fogathajtó versenyeknél, csak itt egy lóval vagy épp hárommal kevesebb indul.

Sajnos van árnyoldala is a lóversenyzésnek, de ezt nem tudjuk mindig kézben tartani. Minket vagy a lovainkat is értek már különböző balesetek, betegségek. Az eddigi legsúlyosabbak kéz-, borda- és lábtöréssel, agyrázkódással végződtek, de aztán mindig visszaültünk a hintóra vagy a nyeregbe.

Ennyi lett volna a beszámoló, ha szeretnétek többet megtudni a lovas sportokról, gyertek el egy versenyre vagy próbáljátok ki a lovaglást!

/Oszkó Katalin 9. A/

A LEGSZEBB VIDÉKEK A 10. A OSZTÁLY SZEMÉVEL

Számomra melyik a legszebb hely? Igazából én sem tudom, talán a Bodeni-tó és környéke, Ausztriában.

Több éven keresztül szinte minden nyáron megfordultam ott. Csodálatos hely. Ha körbenézek, mindenhol magas hegyek láthatók, innen már Svájc is látszik. A kedvenc városom Bregenz. Ezen a környéken a falvak, kisvárosok teljesen összeépültek. Mi Lauterachban laktunk, a házunktól nem messze volt egy kis erdő és mellette párhuzamosan egy folyó, ami az egyik hegyről indul, és a Bodeni-tóba torkollik. Bregenzben található egy felvonó, ami 1000 méter fölé viszi az utasokat, ahonnan csodaszép kilátás nyílik az egész tóra illetve a városra.

Ezeket az emlékeket egy életem át őrizni fogom, abban egészen biztos vagyok.

/Hollósi Alíz 10. A/

Mindenképpen egy olyan tájról szerettem volna írni, ahol már én is megfordultam életem során, hiszen egy kép vagy egy videó nem adhatja át egy vidék jellegzetességeit és hangulatát.

A választásom Spanyolországra esett, azon belül pedig Barcelona környékére. Ősszel jártam itt, egy buszos kirándulás keretében, amely során felfedeztük Katalónia fővárosát és a környező látványosságokat. Barcelona városa a Földközi-tenger partján fekszik, amely már önmagában is közkedvelt nyaralóövezetté változtatja a várost, de a táj szépségénél az teszi fel az i-re a pontot, hogy Barcelonát minden irányból festői szépségű hegyek határolják.

A parttól eltávolodva találtam meg a kedvenc helyem, amit az utazás során bejártunk. Ez pedig a Monserrat nevű hegy vidéke, ami 50 kilométerre található Barcelonától. A Monserrat nevezetessége egy bencés apátság, ami közkedvelt zarándokhely is. A hegy 1236 méter magas és gyönyörű kilátást nyújt a spanyol tájra. A Monserratot egyébként „Csipkézett hegy”-nek is nevezik, mert felületét érdekes sziklaformák fedik, amelyek közül soknak még neve is van.

A legszebb vidék fogalma relatív, mindenki más környezetben érzi jól magát. Van, akinek mindig is a szülőhelye lesz a legszebb, míg van, aki a világ másik felére vágyik.

/Kovács Dorka 10. A/

Lehet, hogy sokan a hazájukat, esetleg egy szomszédos országot tartanak a legszebb vidéknek, én viszont egy szigetre vagyok szerelmes tízéves korom óta. Ez a sziget Bora Bora. Általános iskolában volt egy füzetem, amelynek a borítóján volt egy kép róla.

Ha nem tudod elképzelni ezt a helyet, segítek! Képzeld el egy azúrkék óceánt, melynek közepén egy hatalmas sziget fekszik, és ott magaslik egy kialudt vulkán. Az óceán alján fehér homok van és gyönyörű színtiszta minden. A faházak a vízben állnak, ami érdekes élményt nyújt. Hajóval vagy egy hídon keresztül lehet megközelíteni őket. Hatalmas nagy a luxus, ez a hely a csend, a nyugalom és a békesség szigete.

Úgy érzem, hogy ez egy csodálatos hely egy gondtalan élethez. Remélem, a leírásom alapján mindenkinek megtetszett!

Mindenki mást ért a legszebb vidék alatt. Lehet ez egy dombos vidék tele fákkal vagy egy sík mező virágokkal, de akár egy vízpart is. Egy vidék nem csak a természeti adottságai miatt lehet szép, az élmények is tehetik azzá.

Nekem például az én kis falum, Kölesd a legszebb: a hely, ahol felnőttem, ahová annyi emlék köt. Szeretem minden egyes kis eldugott utcáját, ahol sokat sétáltunk a nagyszüleimmel és a barátaimmal, a Zöngét, ahol telente mindig szánkóztunk, tavasszal pedig kirándultunk, a halastavat a falu szélén, ami mellett gyerekként rengeteget játszottunk, nem utolsósorban pedig a nagyapám szőlőjét, ahol sokat szüreteltünk, főztünk és a papám történetekkel szórakoztatott minket.

Hogy miért Kölesd a legszebb vidék számomra? Mert legyek ezután bárhol a világon, a szívem mindig is a legkedvesebb faluba fog visszahúzni, oda, ahonnan indultam, s ahová megannyi emlék köt.

/Baksai Boglárka 10. A/

Sok csodálatos hely van a világon, de számomra a legszebb mégis Svájc. Szeretek ott lenni, a csend, a gyönyörű hegyek, a friss levegő, a fenyvesek, a mesébe illő faházak, a vízesések, a véget nem érő bicikliutak és a kedves emberek mindig lenyűgöznek.

Soha nem felejttem el a 2018-as svájci nyaralásunkat. Az út hosszú és fárasztó volt, de mindenért kárpótolt a csodás látvány: a hegyek sziklás, olykor-olykor még nyáron is havas csúcsa, az oldalukban gyönyörű, mesébe illő fakunyhók és modern házak csoportjai. Néhol óriási vízesések, melyek vize kanyarogva, békésen folyik le a völgybe. Az egész annyira gyönyörű, mint egy tökéletes képeslap, ami számomra boldogságot és békességet sugároz. Talán ezért szerettem meg ezt a helyet. Remélem, hogy még többször is eljuthatok oda!

/Cseh Zsuzsanna 10. A/

ARANYKÖPÉSEK

...miután odaért és elmondta a hírt, ott halálában összerogyott (marathóni futás)

Robot: munkások, akik sokat dolgoznak minimálbérért.

Ramadan, dzsihad: ezek népek...

A legelőváltó az első ilyen váltogatós földművelési technika.

Jobbágyokból összetömörödött sereg...

István királyt a Duna jegén koronázták meg.

I. Istvánnak a pápa küld koronát és valami botot...

A trianoni béke megtiltotta a modernkori fegyverek használatát, ezért a régimódi fegyvereket átadták az antantnak.

Churchill 1949-ben felépíti a vasfüggönyt Berlinben.

J. F. Kennedy amerikai elnök Berlinben.

A jobb- és a baloldali eszmék összeegyesülnek...

Tanár: Ki volt Imre herceg?

Diák: Valakinek a fia...

A szatmári békét Pozsonyban kötötték.

Tanárnő, nincs ebben az atlaszban egy fogalomtár?

Tanár: Mit jelent a reneszánsz szó?

Diák: Művészeti izgalom.

Néhány versszak nem illik a helyére...

A kis faluban több hanyatlott sorsú család él.

Tanár: Mire használják a glicerint?

Diák: Síkosításra.

Tanár: Hogyan keletkezett ez a tó?

Diák 1: Kimélyedéssel.

Diák 2: Kacsaringózásból lett.

ILYEN SEM VOLT MÉG!
KARANTÉNPOÉNOK, AVAGY A DIGITÁLIS
TANULÁS SZÉPSÉGEI

JÓ KIFOGÁS... - MESSENGER ÜZENETEK:

Tanárnő, azt szeretném mondani, hogy a mai órán nem tudok részt venni egyéb okok miatt!

A biológia óra és a fodrászhoz kért időpont párhuzamosan helyezkedik el időben, és nem vettem ezt figyelembe múlt héten, amikor időpontot kértem, és sajnos nem tudok ott lenni holnap. És elnézést kérek, hogy ilyenkor szólok, de most jutott eszembe!

...Átteszi az órát, én meg véletlen elalszok, mert sajnos sokszor beleálmodom álmomba az ébresztőt, így nem kelek fel rá (amiről már tényleg nem tehetek, hogy ilyen mélyen alszok).

Tehát egyszerűbben. Amikor szól az ébresztő, én alszok, és azt álmodom, hogy csörög a telefonom. És órákkal később, mikor felkelek, rájövök, hogy az ébresztőm szól. Állítottam már több ébresztőt több időpontra, de az esetek 90%-ában ez történik. Nagyon ritkán ébredek fel!

POÉNOK VIDEÓÓRÁKRÓL:

Tanuló bejelentkezik meetre 13.07-kor: „Elnézést, tanárnő, kicsit elaludtam...”

Meghozták a cserepet az udvarunkba, ki kell nyitnom a nagykaput, legyen szíves kiengedni óráról!

Diák bejelentkezik órára az erdőből, lapáttal a kezében: „Dagonyát csinálók a disznóknak! De legalább itt vagyok órán, látja!”

Óra a 11. A-ban:

Tanár: Valaki még hiányzik!

Mayer Bence: Mi egyek vagyunk a Fannival!

Bocsánat, ki kell mennem, mert a kutya felmászott a teraszasztalra!

Diák a háttérben feltűnő családtagnak: „Menj már ki, nem látod, hogy felelek!”

Amikor az óra még délután kettő után is tart: „Elnézést, tanárnő, csak kiugrottam elmosogatni!”

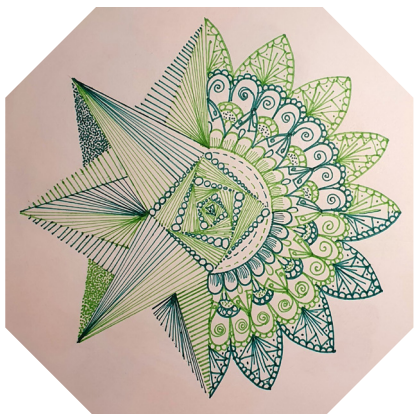
ZENE-KVÍZ

„A zene tárolja legjobban az emlékeket... Elég egy dallam és eszedbe jut egy nap, egy hely, egy személy.” Azt hiszem, ezzel minden ember egyetért. Ebben a nehéz vírusidőszakban a zene egy jó támpont lehet az életünkben, hogy ne vesszünk el a gondokban, idézzük fel a legszebb élményeinket és tudjuk élvezni az így eltöltött időt is.

Biztosan te is ismered a hazai popdalokat, és hallás alapján rávágod a címüket, sőt még a szerzőjüket is tudod. Most azonban egy olyan világba repítünk, ahol semmi sem az, mint aminek látszik. Az alábbi szöveg ugyanis egy 2019-es sláger köré íródott, tele van fantáziával és érzelmekkel. Szinte 100%-ig biztos vagyok benne, hogy ismered! Kitaláld, melyik dal ez?

Ülünk egymás mellett. Mint ahogy oly sokszor tettük már az elmúlt ötvenkét évben. Én a kanapé jobb oldalán, fejem a kedvesem vállán pihen. Érzem a szíve lüktetését és a mellkasa emelkedését, ahogy levegőt vesz. Fogjuk egymás kezét, ahogy mindig tettük az elmúlt évek alatt. A tévé be van kapcsolva, de én már hónapok óta egy szót sem fogok fel a műsorokból. De nem kapcsolom ki, nem sietek sehova. Csak rá figyelek. Ahogy a levegőt veszi, mikor már elaludt, ahogy felköhög álmában. Ahogy a szíve dobban, egyenletesen, megállíthatatlanul. Csak ülök itt mellette és hallgatom ezt a dallamot... Van, hogy éjszakákon keresztül.

Ilyenkor visszagondolok arra a sok gyönyörű évre, amit eltöltöttünk együtt. Mikor először találkoztunk a város piacán, ahol az édesanyámmal a csengettyűket adtuk el. Vagy mikor először locsolt meg húsvétkor, esetleg arra, amikor összeházasodtunk. Az első gyermekünk, aztán a második, végül a legkisebb. Minden szülésnél fogta a kezem. És minden este itt ültünk a kis újszülöttel, mert nem tudtuk elaltatni. Pont ugyanígy, kéz a kézben. Visszaemlékszem a sok nyárra, a sok télre, a sok ünneppel és a sok bánattal teli éjszakára, amit itt töltöttünk egymás mellett. Már csak erre az egy dallamra tudok elaludni. Ahogy dobog a szíve és emelkedik a mellkasa.

Régen mindig én aludtam el először. Ilyenkor az ölébe húzott és ágyba bújtatott. Egy ideje viszont ő az, akit hamarabb elnyom az álom. Én sajnos nem tudom felemelni. Pedig úgy megtenném. Gondoskodnék róla, ápolnám, ahogy ő tette éveken keresztül. De nem tehetem, már túl öreg vagyok. Ezért inkább újra és újra felidézem a száz és száz emléket, amit együtt átéltünk. Mintha csak mozaikdarabok lennének, amiket össze akarnék rakni egy képpé. Egy gyönyörű képpé, ami az életünk.

Hirtelen megdermedek és kinyitom a szemem. Felébredtem... mert az altató, a dallam, ami oly sok éven keresztül kísérte az álmaimat... elhalt.

/Heincz Emma 10. B/

AJÁNLÓK

NICOLA YOON: MINDEN, MINDEN

Gondolj bele, elzárva mindentől, mindenkitől! Elképzelni sem könnyű, de Maddy így éli az életét egészen 18 éves koráig.

Maddy egy ritka, de ismert betegség miatt nem hagyhatja el a hermetikusan lezárt otthonát, csak anyukája és az ápolónő látogathatja. De egy nap új fiú költözik a szomszédba, Olly. Maddy nagyon vágyik a külvilág felfedezésére, közel annyira, mint hogy megismerje Ollyt. A fiúval az ablakon keresztül figyelik a másikat, később már telefonon is üzengetnek egymásnak. Mély kötelék alakul ki köztük.

Olly ráébreszti a lányt arra, hogy élni kell, mert erre csak egyszer van lehetősége. Maddy készen áll kockáztatni, hogy megtudja, milyen az élet és a szerelem...

/Heidt-Fekete Jázmin 9. A/

JENN BENNETT: RAGYOGÓ SZEMEK

Zorie és Lennon legjobb barátok voltak egészen a tavalyi bankettig, azóta viszont esküdt ellenségek. Rajtuk kívül senki sem tudja igazából, hol is romlott el a kapcsolatuk. Nem beszélnek róla és egymásról sem vesznek tudomást, csak ha nagyon muszáj. És bizony kénytelenek lesznek, miután egy kempingezés idején a barátaik egyedül hagyják őket az erdőben. Mivel Zorinak egy fontos eseményre kell mennie, Lennon segítségét kéri, hogy vezesse át az erdőn és vigye el az úti céljához. Végül egy hétvége alatt sikerül elérni útjuk célját, de ez alatt a hétvége alatt nem csak a természettel szálltak szembe, hanem a félreértésekkel és az érzelmekkel is meg kellett küzdeniük. Vajon egyedül ők hibásak a dolgok alakulása miatt? Vagy van még egy titok a háttérben?

/Heincz Emma 10. B/

ARANYKÖPÉSEK - ÉRETTSÉGI KIADÁS

Mátyás király külön könyvmásolót nyitott.

A novella kellemes iromány...

Az idős ember fiatalként nem ment be többször a kertbe.

A kislány rögvest kommandós pózba kapcsolt.

Az író nagy művésze az olvasó általi történet megkedveltetésének.

A legkisebb boldogság az életükben a bor és az alkohol.

A mű jellegzetessége a sűrített információ-bomba.

Több időközben is játszódik a mű.

A csintalan gyermekek lopásra tettek szert...

Beletúrta az orrát más dolgába...

Estefele táján a fiú diót tört, amikor beütött a bonyodalom.

Az elbeszélő nézőpontos, mivel belehelyezkedik egy szereplőbe, és onnan követi végig az eseményeket.

Befejezőként én csak, hogy nekem tetszett ez a novella.

Arany János a *Kertben* című művében nem siet sehova.

A *Lélektől lélekig* cím alapján egy olyan kép ugrik be, ami egy utat ábrázol, megtörtént események sorozatával bombázza az olvasót.

A gőzgép feltalálója: James Watt.

I. Károly reformjai közül kiemelném az aranyelési reformot.

Az 1956-os forradalom idején Bem József ki akarta üldözni Sztálint és csapatait.

1956. október 23-án Budapesten forradalom robbant ki. A márciusi ifjak elfoglalták a nemzeti nyomdát, ahol Petőfi és társai kinyomtatták a 16 pontot.

A szovjetek mindenhol beveszik a Corvin-közt.

A szovjetek fegyveres megmozdulást tesznek a tömeg ellen.

Fegyveres tüntetés a Kilián-laktanyánál...

A forradalmárok azt akarták, hogy Nagy Imre legyen a kormányfő és Gergő (ti. Gerő Ernő) mondjon le róla.

Több tömeggyűlés van jelen.

Man hat tropisches Obst anstatt normales Getreide gezüchtet.

Nach dem II. Weltkrieg kam Mátyás Rákosi auf den Thron.

Martin Luther möchte eine neue Kirche, entweder die lutherische Kirche oder die evangelische Kirche.

Wenn eine Familie ein Schwein abschneidete....

Kérdés: Indokolja, miért kicsi az esélye, hogy ma Magyarországon a helyben kikelő tigrisszúnyogok sárgalázfertőzést okozzanak!

Válasz: Magyarországon nincs meg a kellő életszínvonal, ami a vírusnak kell, hogy megmaradjon.

Kérdés: Milyen szakaszjellegű a Duna a Szigetközben?

Válasz: Egyenesirányú kanyarodó.

Kérdés: Miből következett erre?

Válasz: Lefelé folyik.

Kérdés: Nevezd meg egy országot a Balkán félszigeten!

Válasz: Barcelona.

Kérdés: A „V” betűvel jelzett vulkán neve Szicíliában?

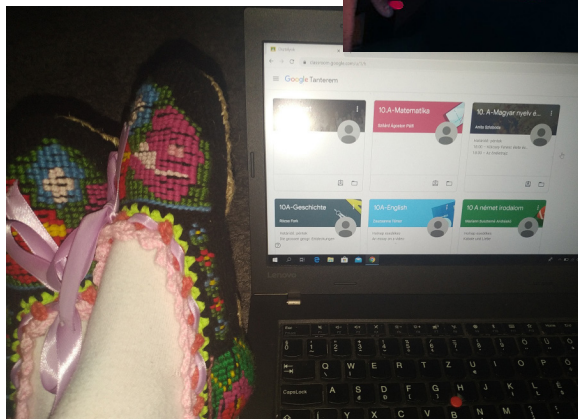
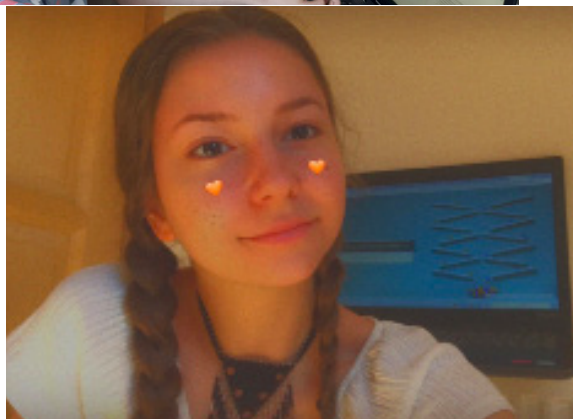
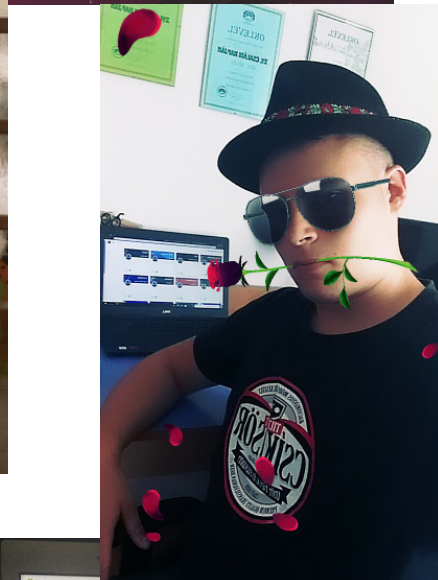
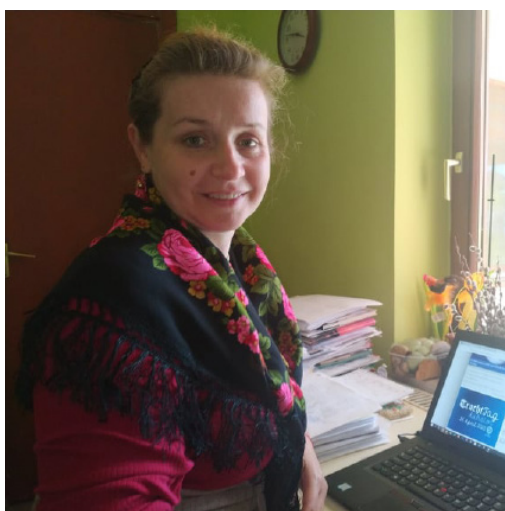
Válasz: Andezit.

DEUTSCHER KLASSENZUG

TRACHTTAG DAHEIM!

Am 24. April haben wir landesweit schon zum 6. mal unsere ungarndeutsche Volkstracht gefeiert. Jetzt war die Feier ein bisschen anders, wir konnten unsere ungarndeutschen Kleidungsstücke zu Hause anziehen. Wenn jemand Lust hatte, durfte mitmachen. Unsere schönen Fotos könnt ihr auch hier sehen.

WARUM WAR ES GUT, IN EINER DEUTSCHEN NATIONALITÄTENKLASSE ZU LERNEN?

Viele sind verängstigt oder seltsam überrascht, wenn es sich um eine deutsche Nationalitätenklasse handelt. Bis heute sind meine alten Bekannten, auch entfernte Verwandte schockiert: "Müsstest du ein deutsches Abitur ablegen?" oder "Lernst du wirklich Geschichte und viele andere Fächer auf Deutsch?" Ich antworte auf alle Fragen mit Ja, lache und sage Ihnen, warum es eine gute Wahl war, eine deutschsprachige Nationalitätenklasse zu besuchen.

Viele Leute denken, dass dies sehr schwierig ist, Kinder haben Angst vor vielen deutschsprachigen Stunden. Aus diesem Grund ist im Schuljahr 2019/2020 keine zweisprachige Klasse in unserer Schule gestartet, was mir sehr Leid tat. Es ist wirklich schwer, aber nur am Anfang. Natürlich muss man sich an die hohe Anzahl von Stunden gewöhnen und dass wir die Hälfte unseres Tages im deutschsprachigen Unterricht verbringen. Aber ich denke, wenn jemand ein Ziel mit der deutschen Sprache hat, hat er nichts daran zu kauen, sondern versucht, das Beste zu geben.

So war ich. Ich habe trotz der anfänglichen Schwierigkeiten auch nicht aufgegeben und versucht, alle Hindernisse zu überwinden, die vor mir lagen, und es ist mir gelungen. Ich habe die schönen Ergebnisse zum Jahresende, das Oberstufe Abitur in Deutsch, die Sprachprüfungen geschafft und hoffe, dass ich auch beim Abitur gut abgeschnitten habe. Aber diese wären nicht gelungen, wenn es nicht so viele deutsche Geschichte, deutsche Sprache und Literatur gegeben hätte oder Volkskunde und deutsche Biologie. Schließlich haben wir uns in allen Stunden verbessert, unser Wortschatz hat sich vergrößert, und was wir in einer Stunde gelernt haben, konnten wir in der nächsten mehrmals verwenden. Im Laufe der Jahre, ob sie wollten oder nicht, haben sich alle in dem Deutschen entwickelt,

so konnten viele von uns Sprachprüfungen ablegen oder eine deutsche Abiturprüfung machen. Wir bekamen auch viele Möglichkeiten, zum Beispiel: Schüler unserer Klasse konnten drei Jahre nacheinander nach Darmstadt ins Internationale Camp reisen.

Natürlich war Sorgfalt und Entschlossenheit erforderlich, um die vier Jahre erfolgreich abzuschließen. In diesen Jahren haben mich diese Schule und meine Klasse in meinem Ziel nur gestärkt und mich meinem Traum, eine deutsche Nationalitätenkindergärtnerin zu werden, einen Schritt näher gebracht. Ich weiß, wenn ich nach der achten Klasse in eine andere Klasse gegangen wäre, hätte ich mich wahrscheinlich nicht für ein Nationalitätenfach beworben.

Aber Dank der Jahre, Lehrer und Eltern, wurde es mir klar, dass es sich wirklich lohnt, so viel Energie und Zeit in Deutsch zu „verschwenden“!

/Dorka Balogh 12. A/

INTERVIEW MIT DOROTTYA BACH

Die Neue Zeitung ist ein ungarndeutsches Wochenblatt. Diese Zeitung hat auch paar Seiten für Kinder, die „NzJunior“ heißen. Ich habe ein Interview mit der Redakteurin dieser Seiten gemacht. Wir haben uns ja am Anfang des Jahres getroffen, denn ich habe an einem Zeichenwettbewerb der NzJunior teilgenommen und den Sonderpreis gewonnen.

WOLLTEN SIE IMMER SCHON REDAKTEURIN WERDEN?

Nein, gar nicht! Ich glaube, meine Deutschlehrerin im Gymnasium versteht immer noch nicht, wie ich eben bei einer Zeitung arbeite: Aufsätze zu verfassen zählte überhaupt nicht zu meinen Lieblingstätigkeiten... Als Praktikantin habe ich bei der Zeitung zu arbeiten angefangen und in erster Linie musste ich in der alten „Neuen Zeitungen“ recherchieren. Die Berichterstattung und die Artikel gehörten nicht zu meiner Arbeit. Falls ich aber Lust hatte, durfte ich über verschiedene Veranstaltungen berichten. Mir gefiel es sehr, dass ich z. B. die Programme meines Heimatdorfes Tolnau/Vértestolna auch in der Neuen Zeitung vorstellen durfte. So habe ich langsam auch mit der Berichterstattung begonnen.

WARUM IST DIE WAHL GERADE AUF DIE „NEUE ZEITUNG“ GEFALLEN?

Unsere Familie war schon immer Abonnent der „Neuen Zeitung.“ Freitags, als ich aus der Schule nach Hause kam, wartete das Wochenblatt immer auf mich. Die Rätsel und die Aufgaben im NzJunior mochte ich besonders, also musste ich nicht lange nachdenken, ob ich die Möglichkeit, bei der NZ zu arbeiten, ergreife. Seitdem ist es eine riesengroße Ehre für mich, Mitarbeiterin des ungarndeutschen Wochenblattes zu sein.

WAS WAR IHR LIEBLINGSFACH IN DER SCHULE?

Ich erinnere mich nicht daran, dass ich Lieblingsfächer in der Schule hatte... Falls es keine Kontrollarbeit und/oder mündliche Prüfung gab, mochte ich alle Stunden.

WELCHE SPRACHE IST FÜR SIE AM WICHTIGSTEN? WARUM?

Natürlich die deutsche Sprache. Seit dem Kindergarten benutze ich diese Sprache immer häufiger. Die Sprache gehört zu meinen Wurzeln und ich bin sehr glücklich, dass meine Eltern die deutsche Sprache bevorzugten.

WIE KÖNNEN WIR UNS EINEN ARBEITSTAG VON IHNEN VORSTELLEN?

Generell arbeite ich in unserer Redaktion, die sich in Budapest, neben dem Heldenplatz befindet. Als NzJunior-Redakteurin arbeite ich jeden Tag an den Texten für die Kinder. Ich stelle also grammatische Aufgaben, Rätsel, Texte, Spiele, Bastelanleitungen und viele verschiedene spannende Sachen zusammen. Die werden auch von einer Lektorin und vom Chefredakteur durchgelesen. Nachdem der Umbruchredakteur die Seiten zusammengestellt hat, lesen wir sie noch mal durch und lösen die Aufgaben. Oft kommt es aber vor, dass wir unsere Redaktion verlassen, Schulen oder Kindergärten besuchen und an verschiedenen Programmen und Veranstaltungen teilnehmen. Darüber berichten wir natürlich später auch in der Zeitung.

WOFÜR SIND SIE IN IHREM LEBEN AM DANKBARSTEN?

Am dankbarsten bin ich meiner Familie, die immer als ein fester Punkt neben, hinter und vor mir steht.

WAS WAR DIE GRÖSSTE HERAUSFORDERUNG IN IHRER ARBEIT?

Die Gründerin und ehemalige Redakteurin des NzJuniors, Beate Dohndrof ist leider plötzlich verstorben. Die ehrenvolle Aufgabe, den NzJunior zusammenzustellen, habe ich danach vom Chefredakteur Johann Schuth bekommen. Dies bedeutete aber, dass ich die Anfänge ohne Praxis und erfahrene Unterstützung schaffen musste.

WAS MÖGEN SIE AM LIEBSTEN AN IHRER ARBEIT?

Mir macht es Spaß, dass ich oft Märchen lese, Rätsel löse, verschiedene kreative Schritt-für-Schritt-Bilder mache und das alles zu meiner Arbeit gehört - die kommen ja alle in die Zeitung rein. Auch die Besuche in Camps, Schulen und von Veranstaltungen sind schöne Erlebnisse. Besonders mag ich unsere Ausschreibungen, wo die Kinder mit ihrer Kreativität und Freude am Schaffen uns immer wieder verzaubern.

HABEN SIE EIN VORBILD? WER? WARUM?

Mein Vorbild ist meine Mutti: sie schafft alles wunderbar, kocht prima, spricht Deutsch ausgezeichnet und ist lieb zu jedem Menschen.

WAS MOTIVIERT SIE?

NZjunior ist für mich eine nette und schöne Erinnerung aus meiner Kindheit. Nun versuche ich die Freude, die ich damals mit NZjunior hatte, an ungarndeutsche Kinder weiterzugeben und sie zu begeistern.

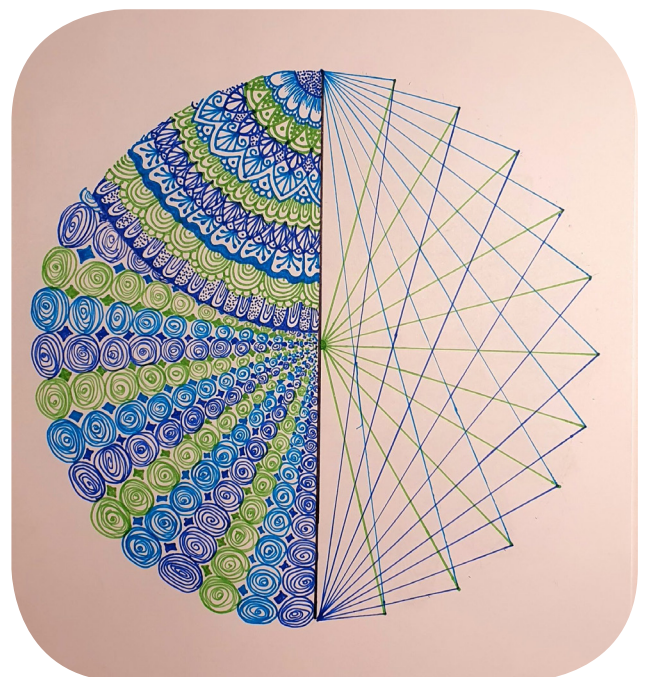
WARUM EMPFEHLEN SIE UNS DIE NEUE ZEITUNG?

Das Wochenblatt der Ungarndeutschen, die Neue Zeitung bietet für jeden anspruchsvolle Lektüre: Die Kleinsten amüsieren sich mit den spielerischen Aufgaben und Märchen. Auf der GJU-Seite finden bestimmt die Jugendlichen Bekannte. Werke von ungarndeutschen Dichtern und Schriftsteller liest jeder gern und oft gibt es auch Rezepte in der Zeitung! Auch unsere Programmempfehlungen sind super, denn glaubt mir, an ungarndeutschen Veranstaltungen teilzunehmen, macht immer viel Spaß!

WAS EMPFEHLEN SIE DEM/DERJENIGEN DER/DIE JOURNALIST/IN WERDEN MÖCHTE?

Sei einfach neugierig auf die Welt und denke daran, dass die Dinge, die für dich allgemein oder langweilig sind, können für den anderen interessant und kurios sein.

/Petra Folkmann-Papp 11. A/

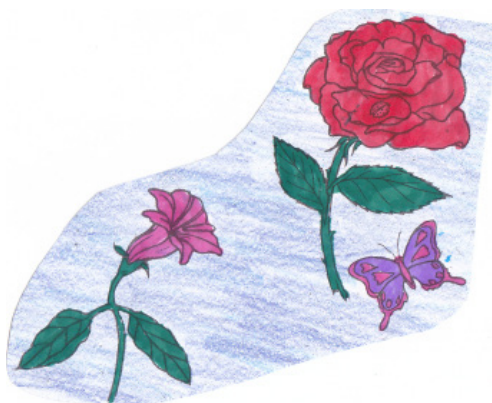
EGY RENDKÍVÜLI BALLAGÁSI BESZÉD

Kedves végzősök, TLG-s diákok! Tisztelt tanáraink! Drága szüleink, családtagjaink, barátaink!

A mai egy rendhagyó ballagás és ez egy rendhagyó ballagási beszéd. Az élet hozta így. Itthon ülök a szobámban, több napig tartott, mire megszereztem a megfelelő eszközt, amivel rögzíteni tudtam ezt a videót, mire megtaláltam azt az öltönyt, amiben 8.-ban konfirmáltam, hiszen a ballagási öltönyöm a kollégiumból az egyik osztálytársamhoz került. A tarisznya is hiányzik a vállamról, ahogyan a szöveget sem hagyományos módon tartom a kezemben. Nehéz úgy beszélnem, hogy nincs közönség, nincs itt a végzős évfolyam, nincsenek itt tanáraink, nincsenek jelen a meghívott vendégek, akikhez szólok.

Mikor két hónappal ezelőtt megkaptam a megtisztelő feladatot, hogy megírjam a ballagási búcsúbeszédet, még úgy gondoltam, hogy ezt egy hagyományos ünnepség keretein belül mondhatom majd el. Már akkor is éreztem, hogy nehéz lesz elbúcsúzni négy, illetve hat közösen eltöltött gimnáziumi év után egy jelentős életszakasztól, amely hamarabb véget ért, mint azt gondoltuk volna.

Azóta sok minden történt. Március elején lezajlottak a Tolnai-napok, amit azért szeretünk itt a TLG-ben, mert megerősödnek baráti kapcsolataink, és nekünk, végzősöknek a gimnáziumban ez az utolsó kikapcsolódási lehetőség az érettségi előtt. Az ideai iskolanapok igazán jól sikerültek, kiderült, hogy a TLG egy nagyon jó közösség. Aztán hirtelen mindennek vége szakadt...

Ez alatt a néhány nagyszerű nap alatt nem figyeltünk arra, hogy mi zajlik a világban. Jól éreztük magunkat. Úgy gondoltuk, hogy a világot fenyegető koronavírus messze van tőlünk és talán el sem ér minket. Volt bennünk egy kis félelem, mégis pénteken úgy köszöntünk el egymástól, hogy „hétfőn találkozunk”. Ehhez képest még aznap este bejelentették, miszerint a közeledő járvány miatt hétfőtől az iskolák nem látogathatók. Először jó érzés fogott el, mintha előrehozott tavaszi szünet lenne, ami csak néhány hétig tart. Még reménykedtünk abban, hogy visszamehetünk a gimnáziumba, és úgy fejezhetjük be a tanévet, mint az előttünk végzett diákok. Amikor tavaly ott álltunk 11.-esként a ballagáson, tudtuk, hogy idén mi következünk. Azt hittük, hogy mindegyik tanév ugyanúgy zajlik. Tévedtünk. Az idei év vége más. Bizonytalan, félelmekkel teli.

A járvány miatt hozott döntés felbolygatta mindennapjainkat. A megszokott közösségben eltöltött hétköznapiakból elszigetelt, magányos napok lettek. Nem láttuk barátainkat, osztálytársainkat, tanárainkat hosszú hetek óta. A tanulás is sokkal nehezebb lett. Szokatlan módszerekkel kellett felkészülni az órákra és az érettségire, sokkal jobban magunkra vagyunk utalva. Sokszor úgy éreztük, egyedül vagyunk a világban, elvesztettük azt a közösséget, ahova jó tartozni. Hiányzik a személyes jelenlét. Nagyon. Most is ettől szenvedünk.

Az érettségi körül is sok volt a bizonytalanság, féltünk attól, hogy esetleg elmarad, elhalasztják, ha megtartják, nem tudunk kellőképpen felkészülni a vizsgára, rosszul sikerül. Csalódottság, lehangoltság van bennünk, hiszen nem lesz szóbeli, ahol megmutathatnánk tanáraink előtt, mit tudunk, és javíthatnánk az írásbeli eredményén. Elegünk volt sokszor a digitális oktatásból, mennénk vissza a gimibe még egy kicsit tanulni, ha csak pár napra is, mert hiányzik az órák rendje, a kiszámíthatóság, a közös tanulás. Most nekünk kellett ezt a rendet megteremteni, és ez igencsak nehéz volt. Észrevettük, hogy tanárainknak is sok fejtörést okozott az, hogy megfelelően tudják átadni nekünk azt a tudást, amire szükségünk van az érettségihez, és végül is együtt küzdöttünk, hogy eredményesen zárjuk a tanévet.

Megtapasztaltuk, milyen, amikor nincs jelen valami az életünkben, ami eddig természetes volt, akkor is, ha csupán hétköznapi dolgokról van szó, mint az iskolába járás, vagy a szabadon, korlátozások nélkül együtt töltött idő. Sok minden hiányzik, és rájöttünk, hogy mekkora érték az emberi kapcsolat. Sok minden átértékelődött bennünk, és lehet, hogy amit régen értékesnek gondoltunk, az jelentéktelen, amit pedig jelentéktelennek hittünk, az az igazán fontos. Ha újra találkozunk majd, minden bizonnyal közvetlenebbé és őszintébbé válnak a beszélgetéseink. Olyan tapasztalatokat szereztünk az elmúlt hetekben, amik most még lehet, hogy nem tűnnek előnyösnek, de a közeljövőben hasznunkra fognak válni. Ilyenek például az önfegyelem, önállóság, a felelősség önmagunkkal és másokkal szemben, és hogy értékelni tudjuk azt, amink van.

Most látjuk, milyen nagy szükségünk van arra, hogy álljon mellettünk valaki. Köszönjük tanáraink, barátaink biztatását, és hálásak vagyunk családuknak, szüleinknek, hogy életünk minden pillanatában támogattak/támogatnak minket, különösen a mostanihoz hasonló nehéz helyzetekben.

Kedves végzősök!

Igaz, hogy elvesztettük az utolsó hetek élményeit, azt, hogy hagyományos módon búcsúzhassunk el a gimnáziumtól, de örülünk annak, hogy megkaptuk az esélyt az élettől, hogy érettségi vizsgát tegyünk. Lehet érettségi nélkül élni, de ha kénytelenek lettünk volna kihagyni, akkor talán életünk végéig bántuk volna. Bármilyen nehéznek tűnik is ez a helyzet, nekünk most az a dolgunk, hogy a lehető legjobban teljesítsünk az írásbeli megméréstetesen. Az érettségi nem akadály, hanem lehetőség. Lehetőség arra, hogy tudásunkat bizonyítsuk, arra, hogy felvételt nyerhessünk az általunk választott szakiskolába, felsőoktatási intézménybe. Biztatásul Theodore Roosevelt szavait idézem: „Tedd, amit tudsz, ott, ahol vagy, azzal, amid van, és a többivel ne törődj!”

Kedves TLG-sek!

Ez egy rendkívüli búcsúbeszéd. Az élet hozta így. Mégsem búcsúznék most tőletek, hanem abban reménykedem, hogy rövid időn belül újra találkozhatunk. Nemcsak néhányattal az érettségi keretein belül, hanem az osztállyal, az egész évfolyammal, az alsóbb évesekkel, tanárainkkal a gimnázium épületében. Ahová jó lesz visszatérni, felidézni a sok közös emléket, és méltóképpen elbúcsúzni a TLG-től. A mielőbbi találkozás reményében azzal köszönök el tőletek: Viszontlátásra!

/Orosz Csanád 12. B/

A rendhagyó ballagási műsor megtekinthető az iskola honlapján:
<https://hisk.hu/2020-04-30-rendhagyó-ballagási-musor/>

ÉRETTSÉGI - KICSIT MÁSKÉPP

Március közepe óta otthonról tanulunk. A digitális oktatásról a vélemények megoszlanak. Én először örültem a változásnak. Kíváncsian vártam, hogy fog ez az egész működni. Ugyanakkor egyfajta félelem is volt bennem, hisz ezek az utolsó hetek is nagy segítségül szolgáltak volna az érettségiző osztályoknak. Elképzelni sem tudtam, hogyan fog zajlani az érettségi. A híradóban többször is elhangzott, hogy mikor fognak a végleges döntésről tájékoztatni minket, ám ez mindig húzódott.

Lelkileg túlterheltnék éreztem magam. Mikor véglegesítették a dátumot és azt, hogy miképpen fog zajlani az érettségi 2020-ban, megijedtem. Az, hogy csak az írásbeli vizsga lesz megtartva ijesztőnek hangzott. Ám ahelyett, hogy szomorkodtam vagy felháborodtam volna, a helyzet pozitív oldalát néztem. Azzal nyugtattam és biztattam magam, hogy már csak májusban kell egy utolsó nagy hajrában teljesítenem, utána júniusban nem kell stresszelve a szóbeli vizsgára készülnöm, tételeket tanulnom.

Nulladik napnak tekintem április 29-et, amikor a kész népismeret projektet kellett PDF formátumban, e-mailben elküldenem Mónika néninek. Ezt a projektet már tavaly elkezdtem összerakni, témámnak a Szekszárdi Mondschein Kórus történetét választottam.

Felkészülten vágtam neki az első napnak. A magyar nyelv és irodalom érettségijét sosem tartottam. Pozitívumként tekintettem arra, hogy ebből a tantárgyból vizsgázunk először. Igaz, volt bennem egy kicsi félelem; az idő. Magamat

meglepve, bőven az időkereteken belül sikerült végeznem. Az idej feladatsort nagyon barátinak tartom.

A második napon a matematika várt ránk. A középiskolai éveim alatt szerettem meg a matematikát, így ismét örömmel mentem vizsgázni. Az érettségi első része után fellélegeztem. Még gondoltam is magamban, hogy „ez ennyi volt?” Miután megláttam a második rész feladatait, csak pislogtam. Először összezavarodtam, kellett egy kis idő, hogy megnyugodjak.

Talán az egyetlen tantárgy, amely miatt aggódtam, az a történelem volt. Német nyelven tanultam 4 éven keresztül, az érettségit is idegen nyelven írtam. Szerintem nagyon hálás esszétémákat kaptunk, mindenki találhatott közte olyat, amiről szívesen írt. Miután megírtam a két fogalmazást, nekiláttam a feladatoknak.

A német irodalom érettségijét már 9. osztályos korom óta vártam. Nagyon szerettem ezt a tantárgyat a sok-sok vers miatt. Ezeket mindig szívesen elemeztem, így az érettségin sem okozott nagy gondot a műértelmező feladat.

Összességében nagyon örülök, hogy túl vagyok az érettségin. Egyáltalán nem izgultam, és egyértelműen pozitív élményként éltem meg. Persze az örömben egy kis ürem is vegyült: csoportokba osztva történt a beléptetés a gimnáziumba, illetve külön-külön termekben írtuk az érettségit. Van olyan osztálytársam (vagy már volt osztálytársam?), akit két hónapja nem láttam, vagy nem hallottam a hangját élőben. Nagyon nehéz volt, hogy most a vizsgára kell koncentrálni, és nem arra, hogy végre újra láthatom a barátaimat, a tanárimat.

Szeretném megköszönni tanárimnak a felkészítést, az évek során a biztató szavakat. Nélkülük nem sikerült volna mindez. Sajnálom, és fájó szívvel gondolok arra, hogy nem tudtuk kiélvezni az utolsó heteket, a szerenádót, a búcsúvacsorát, a ballagást, de bízom benne, hogy ennek ellenére is sikerült olyan emlékeket szereznünk a 6 és 4 év alatt, amelyek maradandóak, és szívesen gondolnak majd vissza ránk.

/Haffner Kata 12. A/

VÉGZŐS DIÁKJAINK

Tolnai Lajos Gimnázium – Gyöngk
12.A

2014 **2020**

TANÁRAINK VOLTAK!

BENIS ERIKA
CZECHMEISZTER DÁVID
DOMOKOSNÉ ZSIGA MÓNIKA
DÖMÖTÖR ERZSÉBET
ERCSÉNYINÉ SZÖKE KATALIN
GYÖNGY SZILÁRD
HÉNYI MARIANNA
KARLÉNY KASZIBA KLÁRA
LÁSZLÓNÉ PECHLI ZSANETT

NYERGES TIBOR
PÁLFI SZILÁRD
SUSZTERMÉ ANDRÁSKÓ MARIANN
SZERLE ZSUZSA
SZYVÉRTÉ ÁRPÁD
TÉMER ZSUZSANNA
VARGA GÁBOR
VESZPRÉMI ANDRÁS
VESZPRÉMINÉ SÁNTA MÁRIA

PAPP VIKTÓRIA
FRÁTER ÁKOS
NÉNYI LÁSZLÓ NÁDÁN
KELLENYÓ KRISTÓF
SCHULZ MÁTYÁS
BIRÓK BÉLA
BOTH ATTILA
SÓHÁSI DOMONKÓ
KARL MÁTYÁS GYÖNGYI
MOLNÁR DUNA
MOLNÁR DUNA

BÁLÓCZI FANNI
DÓCS JOHANNA
SCHIBÉNYI ÉVA
TÓZSA ZSÓFIA ÉVA
HÁJOS KATA
KOVÁCS EVELIN TUDVA
JÉHEL KINGA
BÁLÓCZI DANIELA
FRÍBI KINGA

BALOGH DANIELA
FRÍBI KINGA

TOLNAI LAJOS GIMNÁZIUM
2016 **2020**

Bruckner Dávid
Bredák Nikolett
Müller Ákos
Járfás Laura
Keszér Dávid
Wilhelm Richárd
Kerpács Kimberli
Cibuka Bence
Lőrincz Dorina
Dránovics Dávid

Varga Benedek
Darcóczy Sára
Brinza Dávid
Sárvári Dominika
Molnár Csongor
Szegeletes Zsuzsa osztályfőnök
Groz Csabó
Vai Réka
Lickert Dávid
Feri Elizabeth
Korösi Kristóf

Vödl. Makovics Erika Anna volt osztályfőnök

Szűcs Rozália tagintézményvezető

Bán Tamás intézményvezető

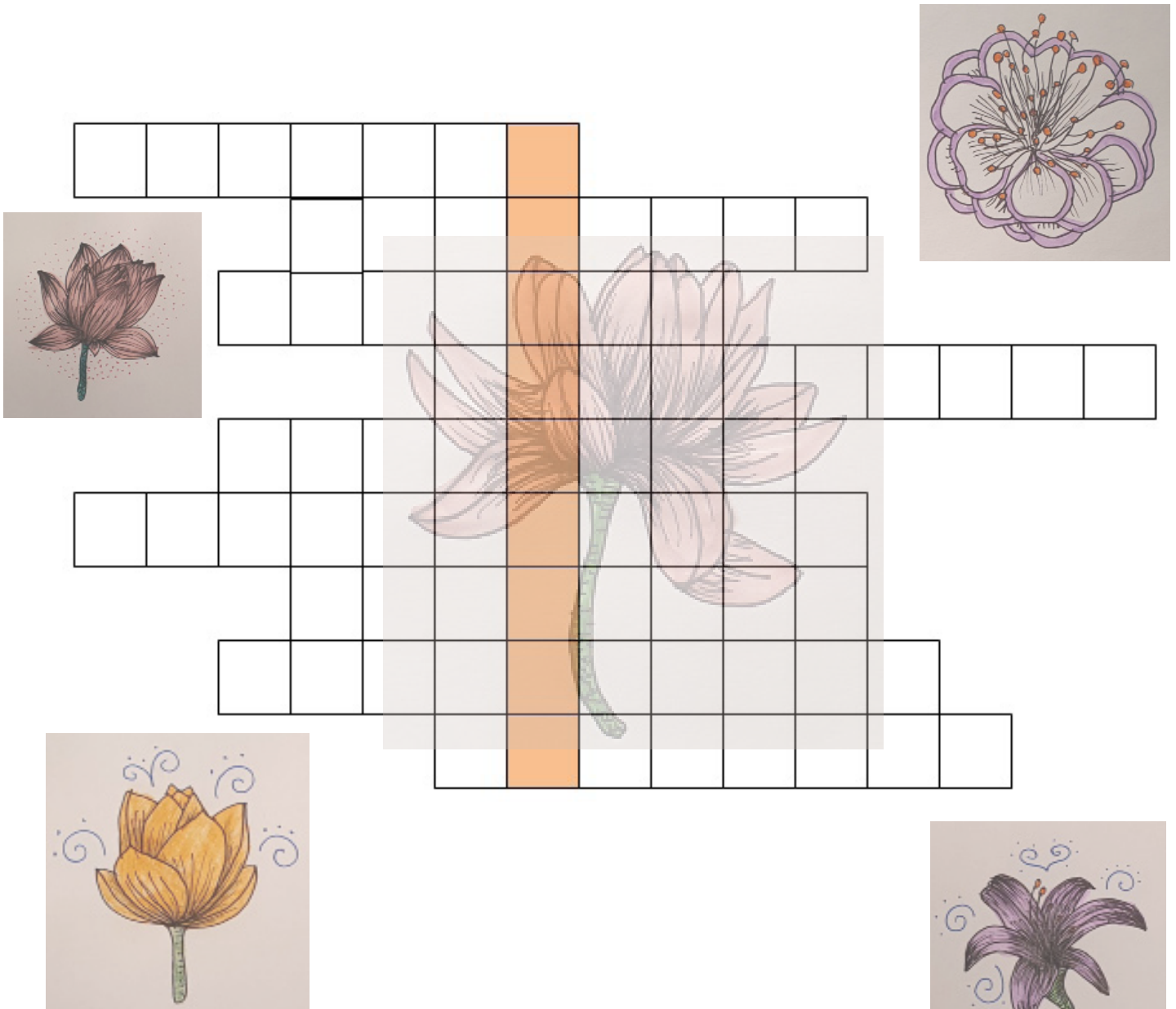
Órban Renáta volt kolégiumvezető

Dr. Humné Szentesi Katalin volt intézményvezető

TANÁRAINK
Benis Erika
Pálfi Szilárd
Farkas Attila
Szerle Árpád
Nyerges Tibor
Bräutigam Éva
Aladzsics Gábor
Témer Zsuzsanna
Veszprémi András
Dömötör Erzsébet
Karlény Kasziba Klára
Müller-Nedves Noémi
Lászlóné Pechli Zsanett
Veszpréminé Sánta Mária
Susztermé Andráskó Mariann

KERESZTREJTVÉNY

1. Ez a vitamin különösképp a várandós édesanyáknál tölt be fontos szerepet.
2. A karambola másik elnevezése: .....gyümölcs.
3. A napraforgómag hétköznapi neve.
4. Melyik betegséget okozhatja a D-vitamin hiánya?
5. Ezt a növényt már az első kínai nagy fűszerkönyv, a Pen Cao Csing is fontos gyógyszerként említi.
6. Őshazája Peru, a burgonyafélék családjába tartozik, népies neve padledzsika. Melyik zöldség ez?
7. Milyen származású volt Kazimerz Funk biokémikus?
8. Az E-vitamin másik elnevezése.
9. Ez a citrusféle Délkelet-Ázsiában őshonos és héjastul fogyasztják.

MEGFEJTÉS: .....

/Bóni Jázmin 11. A/

ÍRTÁK:

Balczer Fanni
Balogh Dorka
Bakonyi Ádám
Baksai Boglárka
Berényi Balázs
Biró Gábor
Brandt Mirjam
Cseh Zsuzsanna

Domokos Eszter
Gregor Zalán
Haffner Kata
Heidt-Fekete Jázmin
Heincz Emma Krisztina
Hollósi Alíz
Kántor Fanni
Karl Mátyás

Kovács Dorka
Néth Patrik
Orbán Rebeka
Orsós Renátó
Oszkó Katalin

Pécsi Tímea
Raczkó Anna
Sándor Dóra Renáta
Tillmann Vivien

RAJZOLTÁK:

Fink Fatima
Folkmann-Papp Petra
Frey Ákos
Lichtenberger Zsuzsanna

Mátis Rebeka Anna
Schulcz Vivien
Svébis Dominika

KÜLSŐ MUNKATÁRSAK:

Dr. Humné Szentesi Katalin
Folkmann-Papp Gréta
Forster Gábor
Palásti György
Tóth Hajnalka

TANÁRAINK, AKIK SEGÍTETTEK, HOGY EZ AZ ÚJSÁG LÉTREJÖHESSEN:

Szúcs Rozália
Bán Tamás
Baksa László

Bräutigam Éva
Domokosné Zsiga Mónika
Fork Rózsa
Karlne Kasziba Klára
Suszterné Andrászkó Mariann

Szegletes Zsuzsa
Szloboda Anita
Témer Zsuzsanna

SZERKESZTETTÉK:

Bóni Jázmin Ivett
Fink Fatima
Ignác Viktória
Mayer Bence
Mátis Rebeka Anna

FŐSZERKESZTŐK:

Folkmann-Papp Petra
Orosz Csanád

TOLNAI LAJOS GIMNÁZIUM

WWW.HISK.HU